

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Knafljeva ulica 5
Uredništvo „Domovine“, Knafljeva ulica 5/II., telefon 3122 do 3126

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tuzemstvo: četrtletno 6 Din, polletno 18 Din, celoletno 36 Din; za iz-
zemsstvo razen Amerike: četrtletno 12 Din, polletno 24 Din, celoletno 48 Din,
Amerika letno 1 dolar. — Račun poštna hranilnica, podružnice v Ljubljani, št. 10.711.

Svet društva narodov je obsodil Madžarsko

Ob zanimanju vsega sveta je svet Društva narodov v Ženevi obravnaval našo spomenico, v kateri so navedena vsa dokazila o krivdi Madžarske za marseilleski atentat in obenem madžarski odgovor, ki je seveda izkušal zavrniti krivdo. Zagovor pa ni učinkoval, ker je krivda tako očitna, da je tudi najspretnější zagovor ne more izbrisati.

Dne 11. t. m. je svet Društva narodov na zaključni razpravi po predlogu jugoslovenske vlade soglasno sprejel nastopno resolucijo:

1. Prepričan, da je tolmač čuvstev vsega Društva narodov, svet Društva narodov enodušno obžaluje atentat, ki je zahteval življenji jugoslovenskega viteškega kralja Aleksandra I. Ujednitelja in gosp. Louisa Barthouja, obsoja ta gnusni zločin, se pridružuje žalosti jugoslovenskega in francoskega naroda ter zahteva, da se vsi, ki so odgovorni, kaznujejo.

2. Svet Društva narodov opozarja, da je vsaka država dolžna, da ne podpira in ne trpi na svojem ozemlju nikake strahovalske delavnosti s političnimi svrhmi. Nobena država ne sme ničesar zanemariti, kar bi preprečilo ali onemogočilo delovanje take vrste, in mora vsaka sodelovati v ta namen z vladami, ki bi to od nje zahtevale. Svet Društva narodov torej ugotavlja, da je zlasti dolžnost članov Društva narodov glede na njihove obveznosti nasproti dogovoru v Društvu narodov, da spoštujejo nerazdružljivost ozemlja sedanje politične nezavisnosti ostalih članic.

3. V prizadevanju, da bi med članicami društva vladali dobri odnošaji, od katerih je odvisen mir, zaupajoč, da ne bodo ničesar storile, kar bi moglo mir kaliti, ugotavljajoč, da izhaja iz razprave, ki se je vodila pred svetom Društva narodov, kakor tudi iz dokazil, ki so mu bila priložena, in posebno iz državniške korespondence med jugoslovensko in madžarsko vlado od leta 1931. do 1934., da razna vprašanja, ki se nanašajo na obstoj in delovnost strahovalcev izven jugoslovenskega ozemlja, niso bila urejena v zadovoljstvo jugoslovenske vlade, ugotavljajoč po tej razpravi in na osnovi omenjenih dokazil, da so izvestna madžarska oblastva skrivaj vsaj zaradi nemarnosti o priliki delovanja v zvezi s pripravami za marseilleski atentat; smatrajoč poleg tega, da ima madžarska vlada, v svesti si svoje mednarodne odgovornosti, dolžnost, da brez oklevanja izda ali stori vse primerne ukrepe proti onim oblastvom, katerih krivda bo dognana, prepričan, da bo madžarska vlada izpolnila to dolžnost, jo poziva svet Društva narodov, da mu sporoči odredbe, ki jih bo v ta namen izdala.

4. Svet Društva narodov smatra, da predpisi mednarodnega prava o pobijanju strahovalske delavnosti danes niso dovolj jasni, da bi mogli jamčiti za učinkovito mednarodno sodelovanje v tem pogledu. Zato določa, da se sestavi odbor strokovnjakov z nalogo, da prouči to vprašanje v svrhu sestave načrta o mednarodni po-

godbi, s katero bo mogoče zagotoviti pobijanje delovanja ali zločina, izvršenega v svrhu političnega strahovanja. Ta odbor sestavlja deset članov. Svet Društva narodov poziva vlade Belgije, Anglije, Francije, Madžarske, Italije, Poljske, Rumunske, Švice in Unije sovjetskih socialističnih republik, da vsaka izmed njih imenuje po enega člana v ta odbor in mu predloži v preučitev nasvete, ki jih je dala svetu Društva narodov francoska vlada, ter obenem pozove vse vlade, ki bi prav tako imele tudi same kake nasvete, da jih dostavijo glavnemu tajniku, ki jih bo dal v pre-

učitev odboru. Svet Društva narodov poziva odbor, da mu predloži svoje poročilo, da lahko uvede proceduro, določeno z resolucijo skupščine Društva narodov z dne 25. septembra leta 1931., ki se nanaša na sklenitev kake pogodbe pod okriljem Društva narodov.

Izid razprave z miroljubno rešitvijo jugoslovensko-madžarskega spora so vsi državniki sprejeli z zadovoljstvom. Jugoslaviji se je dalo polno zadoščenje in madžarski odposlanec Tibor Eckhardt je že izjavil, da je madžarska vlada pripravljena sporazumeti se z jugoslovensko.

Francoski listi izrekajo polno priznanje našemu zunanjemu ministru Bogoljubu Jevtiću, ki je s svojim premišljenim in odločnim ravnanjem v Ženevi dosegel za svojo državo polno zadoščenje, obenem pa je uklonil veliko nevarnost, ki je ogražala svetovni mir.

Izkrene besede francoskega lista o knezu namestniku Pavlu

O politični nalogi, ki jo je izvršil Nj. Vis. knez-namestnik Pavle s svojim obiskom v Londonu in Parizu, piše francoski list «Petit Parisien» med drugim:

«Jugoslovenski knez-namestnik, ki je šel na poroko svoje sorodnice grške princese Marine, je imel pri tej priliki zelo važne politične razgovore v Londonu in nekaj dni kasneje v Parizu. Ko so mu v Parizu izkazali čast, ki mu pripada, je knez-namestnik dolgo razpravljal z odgovornimi člani francoske vlade. Čeprav ni izšlo o vsebini teh razgovorov nikako poročilo, ni skrivnost, da je bila predmet teh razgovorov jugoslovenska pritožba zoper Madžarsko v Društvu narodov. V govoru, ki ga je imel francoski zunanji minister g. Laval v državni zbornici, je jasno poudaril, da sta se Francija in Jugoslavija popolnoma sporazumeli glede enotnega nastopa v Ženevi o priliki razprave o jugoslovenski pritožbi zoper Madžarsko.

Nj. Vis. knez Pavle potuje v Beograd, kamor ga kličejo važne dolžnosti. Pri svojih razgovorih je že nekajkrat pokazal veliko odločnost in politično gibkost. Zlasti po žalostni smrti svojega velikega sorodnika, blagopokojnega kralja Aleksandra I. v Marseilleu je knez Pavle pokazal veliko hladnokrvnost in odločnost, kar je bilo tudi potrebno spričo zapletenega položaja, nastalega po veliki izgubi nenadomestljivega vladarja. Od takrat je ugled kneza Pavla vse bolj in bolj rasel. Njegova visoka politična naloga, ki jo je s tolikšnim uspehom izvršil v Parizu in Londonu, ga upravičuje, da se njegov veliki ugled v Jugoslaviji in tujini še bolj poveča.

Nj. Vis. knez-namestnik je izpolnil šele 40 let. Od rane mladosti je bil veren drug in prijatelj svojemu visokemu bratranču kralju Aleksandru in je dolgo vrsto let preživel v družini blagopokojnega kralja Petra I. Svoje srednje šole je dovršil v beograjski gimnaziji, kjer je hodil k pouku skupaj z drugimi svojimi tovariši iz meščanskih vrst. Vseučiliške študije je končal v Oxfordu, kjer si je pridobil veliko število prijateljev

med tamkajšnjimi svojimi visokoškolskimi tovariši, ki sta jih njegova živa razumevnost in njegov dar za jezike presenetila. Knez-namestnik obvlada angleščino, francoščino, ruščino, nemščino in italijanščino, kar mu daje priliko, da se svobodno giblje v svetu v vrstah visoke družbe in da si pridobi mnogo dragocenih zvez v mednarodnem političnem in umetniškem svetu.

Po svojem očetju, princu Arsenu Karadordeviću, mlajšem bratu kralja Petra I., je član ene izmed najslavnejših kraljevskih rodbin, katere tesne zveze s Francijo so dobro znane. Po svoji materi, princesi Demidovi, je knez Pavle član ene izmed najslavnejših rodbin ruskega plemstva. Toda vzlic vsemu temu se knez-namestnik nikdar ni vrgel v bučno reklamo s svojim imenom, ker je bila njegova vzgoja zmerom proti temu. S svojim pokojnim visokim bratrancom, viteškim kraljem Aleksandrom I., je bil knez-namestnik zmerom v tesnih stikih in blagopokojni kralj ga je uvedel v vse svoje politične zaupnosti; zato je bil knez Pavle najbolj poklican, da ga je blagopokojni viteški kralj imenoval za prvega kraljevega namestnika in za varuha svojim trem otrokom. Naslednik politične misli blagopokojnega kralja Aleksandra I. bo knez-namestnik tudi njegov vreden naslednik, ki bo ohranil jugoslovenskemu narodu tisti mednarodni ugled, ki mu ga je ustvaril z velikim delom blagopokojni kralj Aleksander I. Jugoslovenski narod ima do svojega prvega kraljevega namestnika kneza Pavla popolno zaupanje in je o njem prepričan, da bo s svojimi sijajnimi vrlinami kos veliki nalogi, ki mu jo je haložila usoda.»

Preureditev strokovnega šolstva

Na podlagi obrtnega zakona je minister za trgovino in industrijo izdal uredbo o ureditvi in učnem načrtu in strokovni izobrazbi učiteljev in o uporabi učnih knjig v strokovnih nadaljevalnih šolah. Uredba pravi, da je naloga strokovnih nadaljevalnih šol, da strokovno izobrazbo učencev (vajencev) in pomočnikov izpopolnijo in izboljšajo njihovo sposobnost za gospodarske poklice in razvijejo v njih vrline dobrih jugoslovenskih državljanov.

Za strokovno in praktično izobrazbo se otvorijo strokovne nadaljevalne šole v občinah, kjer je najmanj 50 učencev in pomočnikov, ki so dolžni hoditi v tako šolo. Če je v posameznih občinah več kakor 25, pa manj kakor 50 učencev, se ustanove z banovim dovoljenjem in v breme občin posebni strokovni tečajji, ki se vrše od časa do časa.

Strokovne nadaljevalne šole inčasne strokovne tečaje lahko ustanavljajo in iz lastnih sredstev vzdržujejo zbornice in združenja, ustanovljena po zakonu o združenjih, zborovanjih in sestankih, in podjetja in zasebni strokovnjaki. Učni načrt teh šol in tečajev se mora ujemati z učnim načrtom in z načrtom občinske strokovne nadaljevalne šole in tečajev.

Za vzdrževanje teh šol so dolžne skrbeti občine. Za poslopje, razsvetljavo, kurjavo, postrežbo, šolsko opravo, učila, pisarniške in učne potrebščine in za vse osebne izdatke in odškodnino učiteljem te šole in tečajev so dolžne vsako leto

postaviti v svoje občinske proračune potrebne zneske za svoje šole in tečaje v višini, ki jih mora poprej odobriti ban.

Za vzdrževanje strokovnih nadaljevalnih šol in tečajev bodo služili tudi sklad za podpiranje teh šol in podpore, ki jih določijo zbornice in prisilna združenja. Če posamezne občine nimajo zadosti sredstev za vzdrževanje teh šol in tečajev, jim potrebno podporo lahko podeli ministarstvo za trgovino in industrijo ali pa ban.

Če v tem ali onem kraju ali občini ni občinske strokovne nadaljevalne šole ali tečaja, sme ban odrediti obvezen obisk strokovnih nadaljevalnih šol ali tečajev, ki so jih ustanovile gori navedene ustanove. Strokovne nadaljevalne šole so po stroki lahko čisto obrtniške, čisto trgovske in obrtniško-trgovske s posebnimi ženskimi oddelki, če je vpisanih najmanj 40 učenk. V večjih krajih se za vsako stroko ustanovi posebna strokovna nadaljevalna šola ali pa poseben oddelek. Strokovna nadaljevalna šola ima štiri razrede, strokovni tečajji pa samo enega.

Vrhovno nadzorstvo nad strokovnim poukom ima minister za trgovino in industrijo. Nadzorstvo nad strokovnimi nadaljevalnimi šolami v banovini opravlja ban preko nadzornika za strokovni pouk.

Za učne knjige lahko služijo samo tiste, ki jih odobri minister za trgovino in industrijo po zaslšanju sveta za strokovni pouk. Ta uredba stopi v veljavo v začetku šolskega leta 1935./1936.

Pobijati je treba zlasti one govorice, da jamstvo občin, okrajev in banovine za svoje hranilnice ni nič vredno. Nova uredba namreč vsebuje tudi določbe o jamstvu teh javnih korporacij za njihove hranilnice. Ako namreč hranilnica ne bi bila aktivna, mora ustanovitelj dati na razpolago sredstva za pokritje morebitne izgube; ako pa je hranilnica aktivna, kar velja skoro o vseh naših hranilnicah, a ne more izplačati vseh vlagateljev naenkrat, ker je vloge razposodila zasebnim in javnim dolžnikom zlasti v stavbne svrhe, torej za ublaženje brezposelnosti, mora javnopravno telo — ustanovitelj hranilnice — dati na razpolago denar za okrepitev poslovnih sredstev hranilnice. Iz tega izhaja jasno, da vlagatelji naših hranilnic ne morejo izgubiti niti pare. Jamstvo občine torej nikakor ni samo na papirju, kakor so to trdili razni ljudje, nasprotno, to jamstvo veže občino, ki pa je zato tudi deležna raznih ugodnosti od svoje hranilnice.

Naposled je še omeniti, da določa uredba, da morajo postati najpozneje v šestih letih vse stare vloge denarnih zavodov popolnoma proste, tako da bodo mogli vlagatelji z njimi razpolagati.

Iz navedenega torej izhaja, da so one zlonamerne govorice, ki se širijo med ljudstvom in katerih izvor je težavno zasledovati, nastale le zato, da bi gotovi ljudje mogli poceni pokupiti hranilne knjižice, ki bi jih potem v polni vrednosti porabili za odplačilo dolgov, odnosno za prodajo v polni vrednosti.

Kdor torej verjame takim slabim govoricam in jih širi celo naprej, škoduje samemu sebi in drugim. Ne verjemite takim govoricam! Vsakdo pa, ki sliši take neresnične vesti, naj takoj naznani javnemu oblastvu onega, ki jih širi, da bo moglo postopati zoper vse take škodljivce našega gospodarstva. Naše gospodarstvo potrebuje mir, take neresnične in vznemirljive govorice pa mu le škodujejo, škodujejo tudi vsakomur izmed nas. Tega naj bi se zavedal vsak, kdor širi naprej take vesti, da lahko škoduje tudi sebi samemu in svojim sorodnikom.

Ne ponavlja.

Mira: «Ah, moj Dušan je strašen.»

Zora: «Kako pa to?»

Mira: «V zadnjem pismu sem ga vprašala, kako so mu všeč moje oči. Pa mi je odgovoril, da se sklicuje na svoje poročilo z dne 25. novembra lanskega leta, v katerem je to vprašanje že izčrpno obravnaval.»

Vlagatelji, ne dajte se begati

Od Zveze jugoslovenskih hranilnic v dravski banovini smo prejeli: V zadnjem času se širijo po Ljubljani in drugod nesmiselne vesti, ki imajo namen, zbegati vlagatelje denarnih zavodov. Glavni namen teh govoric je ta, vznemiriti vlagatelje tako, da bi prav poceni prodali svoje hranilne knjižice. Trdi se, da bi bili vlagatelji po novi uredbi o zaščiti denarnih zavodov znatno prikrajšani.

Glede na te vesti ugotavlja Zveza jugoslovenskih hranilnic, da je stališče vlagateljev po novi uredbi znatno izboljšano, zlasti z ono določbo nove uredbe, ki določa, da sme vsak dolžnik de-

narnega zavoda odplačati svoj dolg s pobotanjem na ta način, da položi polovico dolžnega zneska (obroka ali vsega dolga) v gotovini, a drugo polovico dolga lahko plača s prepisom iz druge vloge. S tem je pomagan dolžnikom, obenem pa tudi vlagateljem denarnih zavodov, kajti hranilne knjižice se v smislu nove uredbe sprejemajo v polni vrednosti od denarnega zavoda, ki je knjižico izdal.

Zato naj nihče ne prodaja svojih hranilnih knjižic pod nominalno vrednostjo, ker mora biti vsaka knjižica vredna toliko, kolikor je v nji zapisano!

Milka Adamičeva: 20

POLKOVNIKOV GROB

In res sta se držali kakor dve mučenici, ki sta obsojeni na smrt. A pozneje skoro nista mogli zadržati glasnega smeha, ko sta pripovedovali to Borisu, ki sta ga srečali na ulici.

Ni ju preveč pozorno poslušal in je imenoval Jono otroka. Nato se je brž zresnila. Ni ji bilo do tega, da bi se videla pred njim otročja.

Ko sta bila sama, ji je omenil, da je dobil pismo svoje matere ter da pričakuje za jutri njen obisk.

Pozorno je dvignila glavo.

Želel bi te njej predstaviti in mislim, da bi bila jutri sijajna priložnost, ako hočeš. Tako menda ne boš več dvomila, da mislim resno.

Seveda je hotela. Z veseljem je obljubila, da pride.

«Jutri popoldne ob 16., ko se gospa mama prespi od dolge vožnje, pridem po tebe», ji je naročil.

*

Vse dopoldne je drugi dan izbirala v omari obleke, katera bi lepše pristojala njenemu stasu in obrazu. Nazadnje se je odločila za črnobelo maturitetno oblačilo, ki je bilo še najbolj po njenem okusu in ji je dajalo nekoliko resnejši obraz.

Pol ure je bila oblečena, ko je pozvonil Boris. Tovarišica, s katero sta stanovali skupaj in ki se je prav isti dan pripravljala, da odpotuje, ji

je pri odhodu stisnila roko in ji čestitala k zaroki. Jona se je samozavestno nasmehnila.

Krasen par sta sestavljala z Borisom.

«Nekoliko strahu čutim», je med potjo oklevala.

«Nepotrebno, dušica!» ji je velel. «Moja mati je ljubezniva in te bo vzljubila, ko te bo videla.»

Po stopnicah, opremljenih s preprogami, sta stopila v elegantno prednjo sobo. Boris je odložil ogrinjalo in Jona se je medtem bavila s čitanjem ozke medene vizitke na vratih: Boris Vrankovič, pehotni poročnik.

Potem sta potrkala na vrata sobe, odkoder se je zaslišal rahel «Naprej!»

Priletna dama v lepi domači obleki iz temnomodrega baržuna je sedela pri mizi in pila čaj. Obenem je bilo pogrnjeno še za vstopivša. Jona je to zapazila.

Nekoliko tesnobne so bile njeno kretnje, ko je sprejela ponujeni prostor. Toda pogled na Borisa, ki mu je igral okrog usten prijeten smehljaj, jo je oživel, da se je rešila neprijetne zadrege.

Sprejela je ponujeno pecivo in opazila, da jo dama opazuje z živim zanimanjem. Njune oči so se srečale in Jona se je zdelo, da je gospa pod tenko plastjo pudra nekoliko pobledelela.

«Vidva se torej ljubita!» je materinsko pričela in okoli ust ji je zaigral dobrotljiv usmev.

«Da!» je bilo slišati kakor dih iz dekličinih ust, a Boris je Jono le nežno prijel za zapestje.

«Kdor ljubi in je srečen v svoji ljubezni» je povzela dama, «je prejel velik dar življenja. Nimam

namena nasprotovati vajinim načrtom, ker sem prepričana, da je moj resni Boris zaljubljen do ušes in ne bi dosti maral za moje besede, četudi bi mu branila. Toda nisi mi še povedal, sinko moj, rodbinskega priimka svoje izvoljenke. Pri predstavljanju človek navadno najvažnejše presliši.»

«Jona Gabločeva iz Suhega polja», se je zvonko in skoro s smehom odrezala Jona.

«Jona Gabločeva?» je zlogovala gospa kakor od strele zadeta.

«Iz Suhega polja?» je še dalje strmela v deklico.

«Kaj je vaš oče?»

«Očeta nimam več. Umrl je», je govorila deklica, ki ji je bilo že neprijetno.

«Kako mu je bilo ime?»

«Andrej!»

«Andrej!» je ponovila dama in čajna žlička ji je zdrknila iz rok.

Jona in Boris sta jo začudena gledala.

Dama se nagnila na naslanjalo stola in prosila za kozarec vode.

Jona je stekla v predsobje in se vrnila s sobarico.

Mučno je postalo ozračje med trojico. Jona ni mogla razumeti, zakaj se je gospa napol onezavestila, ko je izvedela za njeno ime, in Boris, ki je bil sicer vajen gledati mater le v resnem razpoloženju, si prav tako ni mogel tolmačiti njene nenadne razburjenosti. Toda mati je po kratkem molku presedla na sofo, kjer sta ji mlada ljubez-

Nade na večji izvoz vina

Glavna zveza vinogradnikov in sadjarjev je v posebni spomenici na odločilna mesta opozorila na možnosti, ki obstajajo letos za izvoz vina zlasti v Češkoslovaško, Avstrijo, Švico in Nemčijo, in je predlagala tudi ukrepe za olajšanje tega izvoza.

Naš izvoz vina je leta 1930. znašal še 170.000 hektolitrov, lani pa je že padel na 30.000 hl. Letos je izvoz vina ponovno občutno nazadoval in smo v prvih devetih mesecih izvozili komaj 8991 hl nasproti 23.186 hl v istem razdobju lanskega leta.

Zaradi slabe letošnje srednjeevropske vinske letine obstaja letos možnost za uspešnejši izvoz našega vina, katerega kakovost je prvovrstna. V sosednji Avstriji cenijo letošnji pridelek vina na komaj 750.000 hl nasproti 1 milijonu hektolitrov v lanskem letu, 1,2 milijona v predlanskem letu in 1,4 milijona v letu 1931. Tudi madžarska letina je letos slabša. Prav tako češkoslovaška. V Italiji pa so pridelali letos le 30 milijonov hektolitrov, to je mnogo manj kakor znašajo domače potrebe. Tudi v naši državi je bil pridelek vina po količini zelo slab in smo dobili le 25 milijona hektolitrov nasproti 28 milijona hektolitrov v lanskem letu, medtem ko je v prejšnjih letih znašala letina povprečno okrog 4 milijonov hekto-

litrov. Ker pa je pri nas raba vina precej nazadovala, bomo navzlic majhnemu pridelku lahko še nekaj izvozili, zlasti ker je letošnje vino po kakovosti zelo dobro.

V svoji spomenici zahteva Zveza vinogradnikov predvsem znižanje železniške tarife za one pošiljke vina, ki so namenjene izvozu, ker je to pogoj za zopetno oživiljenje izvoza. Istočasno je treba izposlovati od avstrijske vlade, da prizna nižjo prevozno tarifo tudi za naša vina, ki se prevažajo v prevozu preko Avstrije v Nemčijo, Češkoslovaško ali Švico, kakor je to bilo že pred leti. Olajšati je treba tudi izvoz vina v Češkoslovaško, kjer se je lani naš delež pri uvozu vina precej zmanjšal na korist Italije in je zato nujno potrebno, da si ohranimo češkoslovaški trg. Za izvoz v Avstrijo so letos zaradi slabe tamošnje letine nade ugodnejše. Tu pa bo treba dobiti jamstva, da bomo lahko izkoristili pogodbeni kontingent 50.000 hl in da se bo tudi našim vinom priznala ugodnostna carina kakor italijanskim. Pri izvozu vina je treba posvetiti pozornost tudi Švici, kamor je zadnja leta zlasti Madžarski uspelo znatno povečati izvoz. Naposled bi bilo treba dobiti še olajšave za izvoz vina v Nemčijo.

DOPISI

DOL PRI LJUBLJANI. Že dolgo časa ni bilo nič slišati o nas v naši »Domovini«. Tudi mi smo slovesno praznovali naš praznik uedinjenja 1. decembra skupno s šolsko mladino v šoli z govori, deklamacijami in nazadnje s slovesno sokolsko prisego. — V nedeljo 16. t. m. ob 15. pa bo svečana vsaditev lipa na občinskem svetu v spomin na Nj. Vel. kralja Aleksandra I. Uedinitelja. Proslavi bodo prisostvovala vsa nacionalna društva in ostalo občinstvo. Ob priliki sajenja spominske lipa bo tukajšnji sokolski tamburaški odsek zaigral nekaj narodnih pesmi. Občinstvo se vabi k polnoštevilni udeležbi.

GORNJE PIRNICE. 1. december smo praznovali s saditvijo spominske lipa. Po službi božji, ki jo je opravil g. katehet, se je zbrala mnogoštevilna deca v šolskih prostorih, kjer je imel šolski upravitelj g. Macarol govor, v katerem je

nivo podložila blazino, ter se nasmehnila nekoliko bridko.

«Vidva se ljubita ... in ne moreta živeti drug brez drugega?» je vprašala.

«Zakaj vprašuješ, mama? Povej, ali imaš kaj proti temu?» je gorel sin od nestrpnosti. «Čemu tvoje skrivnostno vedenje?»

Spet jo je spreletel krču podoben smehljaj, a nato je dobilo njeno lice leden izraz.

«Čemu bi vama prikrivala. Mnogo bolje bi bilo, ako bi te bila prej posetila, sinko. Vidva nista ustvarjena za moža in ženo ... tvoja izvoljenka je tvoja sestra ...»

«Mama,» je planil poročnik, «ti bledeš!».

Jona je otrdela od osuplosti in bilo ji je na smeh, da ni videla mrtvaško bledega obraza priletne gospe.

«Sestra!»

Le kako je prišla na to misel.

Toda gospa je izpila ponovno požirek vode in ko si je opomogla, je nadaljevala:

«Bila sem kot mlado dekle nastavljena na šoli v Suhem polju. Z Andrajem, Joninim očetom, sva se ljubila.»

«To ni mogoče!» je gluho zavpil sin, Jona pa se je pričela zavedati, da je trenutek resen.

«Mogoče, mogoče», je nadaljevala gospa, ki je pričela s slabotnim glasom pripovedovati svojo življenjsko povest. Vistila je dogodke, kakor so se bili vršili pred leti, in jih orisala z vso nepristranostjo.

osvežil spomin na blagopokojnega viteškega kralja Aleksandra I. in pozdravil kralja Petra II., ki ga je usoda še tako mladega postavila na prestol. Po lepih deklamacijah in petju narodne himne se je napotila šolska mladina na dvorišče pred šolo, kjer je bila pripravljena vitka lipa za saditev. Pred zasaditvijo se je položila v zemljo steklenica in v njej na pergamentnem papirju napisana spomenica s podpisi. Slavnost se je končala še z govorom na lipo, ki naj spominja še pozne rodove na blagopokojnega kralja Aleksandra I. Uedinitelja, ki je žrtvoval svoje življenje za naš narod in našo državo.

POLJANSKA DOLINA. Tudi naša dolina žaluje za blagopokojnim kraljem Uediniteljem. Vseh žalnih in spominskih svečanosti se je udeležilo ljudstvo v velikem številu. — Društveno življenje oživlja, kolikor je pač mogoče v teh hudih gospodarskih časih. Zlasti deluje Sokol. Na Stefanovo bomo videli na sokolskem odru zanimivo igro. — Sicer pa je v dolini mirno, kajti gospodarska stiska se opaža v vseh stanovih. Ni zaslužka, katerega smo bili

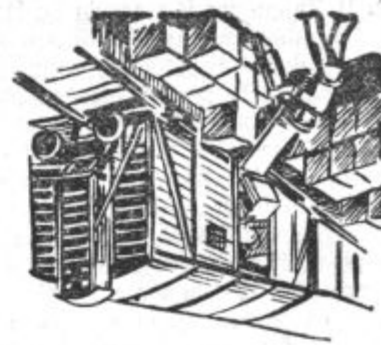
Kakor obtožba nad samo seboj je zvenela njena izpoved, ki je dobivala vedno verjetnejšo obliko, in Jona je grebla s svojimi prsti v lastno telo, da bi premagala bolečino, ki ji je kakor oklep stiskala dušo.

«Ko sem podedovala,» je govorila gospa, «sem zaživela s sinkom novo, lepo življenje. Mislila sem večkrat na Andreja, a bila sem prepričana, da je našel srečo s Sabino. Ko je sinko doraščal in je posečal vojno akademijo, mi je bilo često zelo težko slovo od njega. Obiskovala sem ga. Moja živa želja pa je bila, da si kot zrel mladenič najde družico po srcu, s katero sem hotela zaživeti lepo življenje v moji vili ob morju. A usoda se je zopet poigrala na svoj način ...»

«Brat!» je bolno zaječala Jona, ko je gospa končala. Še enkrat se je ozrla v ženo, ki je po njenem mnenju tako krivično osleparila njeno mater, nato je brez besede odprla vrata in odbrzela dol na ulico.

Boris, ki je kratek trenutek nato pohitel za njo, je ni mogel več izslediti.

Jona se je kmalu potem že vozila z vlakom domov v Suho polje. Ni mislila na to, da je pustila svoje reči pri gospodinji, niti na to, kam se pelje. Končano je bilo za njo vse. Ni razglabljala, ampak je z navidezno mirnim obrazom strmela pred sebe. Smreke in borovci, ki so se risali v mraku, so hiteli mimo okna. Brzjavni drogi so bili smešno blizu. Jona pa je gledala na vse z nekim veseljem, ki je bilo podobno blaznosti. Zdaj pa zdaj so se ji oledenele poteze na obrazu razklenile v smeh, ki je hušnil kakor zlobna pošast mimo lepega obraza.

MEINL ČAJ
NEPOSREDNI UVOZ

pred leti vajeni, ko se je premikal po cesti voz za vozom, težko obložen, proti Škofji Loki, ko je šla naša dobro rejena živina sproti na trg s primerno ceno. Les in živina sta bila glavni vir dohodkov našega kmetovalca. Zato je cvetela tudi domača obrt. Ker smo ob državni meji, bi bilo treba posvetiti našemu kraju vso pozornost in mu pomagati. — Ker člani Vodnikove družbe že težko pričakujejo letošnje knjige, javljamo, da se bodo dobile pri poverjenikih že drugi teden pred božičnimi prazniki. Kdor je letos zamudil naročiti se nanje, jih še lahko dobi. Plača naj pri poverjeniku 20 Din. Knjige bodo zelo zanimive in poučne. — Bralecem »Domovine« želimo vesele božične praznike in srečno novo leto!

SV. DUH NA STARI GORI. Sokolska četa je praznovala dan uedinjenja skupno s šolsko deca. Po svečani maši pri Sv. Juriju smo se vrnili domov, kjer smo se zbrali v okrašenem razredu duhovške šole vsi člani, naraščaj in deca sokolske čete. Navzočni so bili predstavniki občine s predsednikom br. Jurincem na čelu, domača gasilska četa, gasilski četi iz Žihlave in Berkovcev in Društvo starih vojakov. Otvoritveni govor je imel starosta br. Horvatič. Vsi poslušalci so mu sledili z zanimanjem. Sledile so deklamacije otrok. Pevski zbor čete je zapel »Prisego«, nato je bila zaprisega vsega članstva. Z državno himno je bil prvi del proslave zaključen. Druga točka programa je bilo sajenje lip v spo-

Gospod nasproti njej jo je opazoval. «Zakaj se smejete gospodična?» jo je ljubeznivo vprašal.

Vzdramila se je in se obrnila v drugo smer. «K mater!» je zahrepenela v srcu. «Povem ji! Nesrečni bova obe ... Nemara tudi ona ... Laže je trpeti v dvoje.»

Izstopila je na trški postaji. Bila je noč. Stopala je po cesti, počasi, s smehom na ustjeh. Po nebu so se z veliko naglico vlačili črnkasti oblaki, ki so tuintam za kratek čas prekrili luno, da je zavladala popolna tema. Jona se ni plašila. Nekje daleč so peli murni, odurno so regljale žabe. Bilo ji je vedno bolj na smeh.

«Brat!» jo je strašno udarila misel.

«Brat! Zaročil se bo lepega dne z drugo. Ali je še vredno živeti? Mar zato, da bi s plemenito potezo napisala čestitko k njegovi poroki!» Zasmejala se je skoro glasno.

Ugledala je domačo vas. Suho polje je spalo.

«Vračam se od mature!» je pomislila. «Kako neki se veselijo zdajle tovarišice med svojci.»

V zvoniku je s prodirnim zvokom odjeknila ura. Bila je pred okni domače hiše.

«Spavaj mati! Ne bom te vznemirjala. Nemara si tudi ti dovolj trpela v življenju. Nisi bila dovolj pogumna, da bi zlomila moč usode. Rajši si se dala pestiti od njenih udarcev.»

Zavila je mimo. Vse je bilo tiho, pogreznjeno v globok molk. Oblaki so se z naglico podili po nebesnem svodu.

min na Viteškega kralja Aleksandra I. Uedinitelja in v spomin, ko je zasedel prestol mladi kralj Peter II. Zatem nas je starosta br. Horvatič spomnil 16. obletnice uedinjenja, 16 let naše svobode in samostojnosti. S kolikšnim veseljem smo prejšnja leta slavili ta praznik naše svobode, a letos so žalostna naša srca. Ni več njega, ki nam je uresničil stoletno želje, ki se je boril v prvih vrstah za svobodo in uedinjenje našega naroda. Posebno se spominjamo njegovih poslednjih besed: Čuvajte Jugoslavijo! Ob 16. obletnici našega uedinjenja postavljamo skromen spomenik v obliki drevoreda lip v čast in slavo Viteškemu kralju Aleksandru I. Uedinitelju in našemu mlademu kralju Petru II. Govornik je naročil mladini in vsem prisotnim, naj čuvajo spomenik. Z vzklikom Slava Viteškemu kralju Aleksandru I. Uedinitelju in krepak zdravo našemu mlademu kralju Petru II. je zaključil govornik svoj govor.

GOSPODARSTVO

Tedenski tržni pregled

ŽIVINA. Na ljubljanskem živinskem sejmu so bile za kilogram žive teže nastopne cene: volom I. 4 do 4.50 Din, II. 3.50 do 4 Din, III. 3 do 3.50 Din, teletom 4.50 do 5.50 Din, kravam debelim 2.50 do 3.50 Din, klobasaricam 1.50 do 2.50 Din, prašičem 4 do 6 Din, prasci za rejo pa so se prodajali po 85 do 160 Din za rilec.

SVINJE. Na mariborskem svinjskem sejmu so nastopne cene: prascem, 5 do 6 tednov starim, po 60 do 70 Din, 7 do 9 tednov, po 80 do 90 Din, 3 do 4 mesece po 120 do 150 Din, 5 do 7 mesecev po 200 do 250 Din, 8 do 10 mesecev po 300 do 360 Din, 1 leto po 500 do 580 Din; kilogram žive teže 5 do 6 Din, mrtve teže 6.50 do 9.50 Din.

HMELJ. Pretekli teden je bilo v Žatcu spet nekaj več povpraševanja po žateškem hmelju, in sicer predvsem za izvoz, delno pa tudi za domačo potrebo. Ponudba je nadalje slaba. Cene se gibljejo sedaj med 2000 in 2200 češkoslovaških kron za 50 kg.

ZITO. Na ljubljanski borzi so ponujali (za slovensko postajo, plačljivo v 30 dneh): baško pšenico po 152 do 157.50 Din, turščico, novo, umetno posušeno, po 115 do 117 Din, česu primerno suho po 107.50 do 119 Din, moko «0» po 230 do 240 Din, otrobe, debele, pšenične (braz prometnega davka) pa po 135 do 140 Din.

«Kakor da so mi nalašč pripravili tako noč. Lepa je. Pošastna. Nalašč zame.»

«Poguma je treba!» je nadaljevala. «Nista ga čutili niti moja mati, ki je nemara bila nesrečna, niti Borisova mati, ki je prišla že do praga srčce — in morda si celo obe domišljujeta, da sta zmagali nad življenjem, v resnici sta obe podlegli.»

Blazen smeh se je lotil Jone.

Drugo jutro se je raznesla po Suhem polju vest, da sta Petkova fanta potegnili iz jeza pri šmonovem mlinu truplo Gablovčeve Jone.

Mati se je onezavestila, ko so ji prinesli mrtvo hčerko na nosilih, spletenih iz jelševih vej.

Na bledem obrazu je sijal mladenki nerazumljiv izraz zmagoslavja. Dekleta iz vasi so ji spletla odejo iz rož in jo pogrnili čez belo truplo na mrtvaškem odru.

Ko so spravili Sabino k zavesti, ni mogla do-umeti resnice. Stiskala je med prsti hčerkino brzojavko, ki je vsebovala tako veselo novico, in poljubljala vrstice v njenem zadnjem pismu.

«Tvoja srečna Jona», se je glasil njen zadnji podpis.

«Zakaj si mi storilo to, zlato mojše dete?» je obupno stokala mati, Tone in Blaž pa sta jokala kakor otroka.

Popoldne se je ustavil pred hišo avtomobil. Mlad oficir v spremstvu svojega tovariša je stopil

Sejmi

17. decembra: Kostanjevica, Višnja-gora;
18. decembra: Lendava, Ptuj, Črnomelj, Ljutomer;
19. decembra: Teharje, Brežice, Ljubljana;
20. decembra: Škocijan, Kandija;
21. decembra: Laško, Krašnja.

Vrednost denarja

Na borzi smo dobili v devizah (prišteje se premija v znesku 28.50 %):

- 1 holandski goldinar za 23.12 do 23.23 Din;
1 nemško marko za 13.71 do 13.82 Din;
1 dolar za 33.93 do 34.21 Din;
100 francoskih frankov za 225.46 do 226.58 Din;
100 češkoslovaških kron za 142.84 do 143.70 Din;
100 italijanskih lir za 291.01 do 293.41 Din.
Avstrijski šiling se je trgoval po 8.10 do 8.20 Din. Vojna škoda je bila po 331.50 Din, a investicijsko posojilo po 69 Din.

DOMAČE NOVOSTI

* **Povratak kneza Pavla v Beograd.** Nj. Vis. knez namestnik Pavle in Nj. Vis. kneginja Olga sta se 8. t. m. pripeljala s spremstvom v prestolnico. Z istim vlakom se je pripeljal tudi angleški poslanik na našem dvoru g. Henderson. Sprejemu so prisostvovali kraljeva namestnika dr. Stankovič in dr. Perović, poslanik francoske republike na našem dvoru g. Naggiar, odpravnik poslov beograjskega angleškega poslaništva g. Cowan, predsednik vlade Nikola Uzunović, namestnik zunanega ministra in kmetijski minister dr. Kojič, notranji minister g. Lazič in prometni minister g. Kuzmanović. Knez Pavle in kneginja Olga sta se po sprejemnih pozdravih s svojim spremstvom odpeljala v двореc na Dedinju.

* **Bivši francoski bojevniki bodo obiskali grob kralja Aleksandra.** Veliko odposlanstvo francoskih bojevnikov bo ob koncu decembra romalo na Oplenac ter se poklonilo spominu kralja Aleksandra. To potovanje bo pod pokroviteljstvom mnogih francoskih rodoljubnih združenj, v prvi vrsti pa nekdanjih bojevnikov vzhodne fronte in bojevnike zveze. Odposlanstvo bo odpotovalo iz Pariza 29. t. m. preko Benetk in Trsta. V Ljubljani bo prebilo noč 30. t. m., potem pa nadaljevalo svojo pot. V Beogradu in Zagrebu se bo

v hišo. Toda kakor okamenel je obstal, ko je uzrl v veliki gostilniški veži belo krsto. Nejasna slutnja mu je blisnila skozi možgane.

Dekla ga je molče vodila do zgornje sobe, kjer je ležal mrlič.

Takoj jo je spoznal, Jono, svojo Jono, ležečo sredi cvetja in sveč.

«Jona, ubogi otrok, ali sem mogel pričakovati to od tebe?» je brez ozira na okolico vzkliknil.

Motril jo je tiho ter rahlo pobožal šop kostanjevih kodrov, ki se je bil snel izpod venčka mirt in silil na voščeno čelo. Sklonil se je k njej in ji Jahnil zadnji poljub na mrtve ustnice, ko je vstopila Sabina. Prišla je tiho in vsa zlomljena od žalosti.

«Vi ste Boris!» je dejala hladno in mu ponudila roko.

«A zakaj je prišlo do tega?» je dostavila vprašanje.

Izročil ji je pismo in se predstavil.

«Vrankovič?» je ponovila njegovo ime. «Kdo se je neki tako pisal?» je brodirala z mislijo po izmučenih možganih. Oddrsela je v svojo sobo in pričela čitati Daničino svojeručno pisano izpoved...

Poročnik Vrankovič si je želel ogledati kraj smrti. Stopal je po romantični poti ob šmonovem mlinu, koder se je bila njegova mati kot dekle tolikokrat izprehajala.

«Pokopali jo bodo na tem mestu, ker je mlin zdaj naša last», je pojasnjeval Tone, ki ga je vodil. Videla se mu je velika muka na obrazu.

ustavilo na povratku, domov pa se bo vrnilo spet preko Trsta.

* **Gostinski odsek pri Zbornici za trgovino, obrt in industrijo.** Minister za trgovino in industrijo g. Juraj Demetrovič je te dni podpisal odlok, s katerim se postavljajo za člane na novo osnovanega gostinskega odseka pri Zbornici za TOI v Ljubljani naslednji gospodje: Majcen Ciril, restavrater v Ljubljani; Dolničar Makso, kavarnar v Ljubljani; Hafner Anton, gostilničar v Dvoru pri Škofji Loki; Šušteršič Franc v Zapužah pri St. Vidu; Bučar Lavoslav, restavrater v Kostanjevici na Dolenjskem; Dolinšek Avgust, gostilničar v Hrastniku; Goričar Matija, restavrater v Mozirju; Berlič Josip, restavrater v Ptuj; Pojbič Karel, gostilničar v Lendavi; Zemljič Fric, hotelir v Mariboru. Za namestnike so postavljeni: Zupančič Leopold, gostilničar v Ljubljani; Černe Jernej, hotelir v Ljubljani; Olip Pavel, restavrater v Lescah pri Bledu; Škrj Ivan, gostilničar v Dolenjem Logatecu; Šega Leopold, gostilničar v Velikih Laščah; Šribar Vojko, restavrater v Litiji; Zumer Josip, hotelir v Celju; Retzer Franc, gostilničar pri Sv. Lenartu v Slovenskih goricah; Golenko Anton, gostilničar pri Sv. Miklavžu pri Ormožu; Vezir Geza, gostilničar v Martjancih pri Murski Soboti. Zbornica za TOI v Ljubljani ima zdaj z ustanovitvijo gostinskega odseka skupaj štiri odseke, in sicer za trgovino, obrt, industrijo in gostinstvo.

* **Važno za železniške upokojece, vdove in sirote.** Za podaljšanje veljavnosti rumenih legitimacij za leto 1935. naj predložijo železniški upokojece, vdove in sirote čimprej legitimacije svoji najbližji železniški postaji. Vsakdo naj prinese s seboj dekret upokojitve, zadnji odrezek poštne položnice in za otroke nad 18 let starosti potrdilo pristojnega oblastva in en dinar za vložek. Legitimacije, ki jih bodo upokojece rabili še za letošnje leto, naj predložijo zaradi podaljšanja po božiču, druge pa čimprej.

* **Uredba o občinskih uslužbencih.** Notranji minister g. Živojin Lazič je predpisal uredbo o tečajih za strokovno izobrazbo občinskih uslužbencev. Po tej uredbi bo lahko ban v mejah te uredbe otvarjal tečaj za strokovno izobrazbo in izpopolnitev občinskih uslužbencev. Ti tečaji bodo lahko trajali najmanj šest mesecev, največ pa dve leti. Trajanje in začetek takih tečajev in število slušateljev na njih bo določil ban v odloku o otvoritvi tečaja. V ta tečaj se bodo lahko sprejemali tudi oni, ki imajo najnižjo šolsko izobrazbo, predpisano z banovo uredbo o občinskih uslužbencih za tajnike in bla-

«Moja nevesta je bila. Pustite mi to zadoščenje, da ji postavim križ sam», je govoril poročnik Vrankovič.

Sabina pa je še potem, ko se je bil avtomobil že davno odpeljal, strmela v gosto popisane strani Daničinoga pisma. Izraz, ki se je risal na njenem obrazu, je bil nerazločljiv. Po tihem je zdaj pa zdaj šepnila predse:

«In je govoril vendarle resnico...»

Bržkone je mislila pri tem Berta.

Kraj, kamor so bili pokopali nedolžno žrtev usode, označuje visok, mlečnobel marmornat križ, ki vstaja kakor svarilen klic med belimi skalami nad šmonovim mlinom.

Na njem je z zlatimi črkami vklesano ime «Jona».

Ta spomenik je bil vaščanom še dolgo potem, ko že ni bilo več Sabine in ko je gospodaril že dolgo let Tone na trdni Gablovčevini, Blaž pa na lepem posestvu svoje družice v Zalokah, kakor skrivnostno znamenje, ki so ga še povečavale skrivnostne pripovedke, ki so pričele krožiti med vaščani.

Našli so se tudi vražjeverci, ki so trdili, da je videti v nekih nočeh belo oblečeno ženo, ki pluje v oblaku tenčice nad jezom in milo joka.

Redno ob letu je obiskoval grob gospod v polkovniški uniformi in zaradi tega je dobil košček sveta ob šmonovem mlinu ime «Polkovnikov grob».

K o n e c.

gajnike na stalnih službenih mestih. Vsak, kdor bo hotel stopiti v ta tečaj, mora obvladati uradni jezik v govoru in pisavi in mora biti dobrega obnašanja. Kandidati bodo morali vložiti pismene prošnje. V tečaj jih bo pa sprejemal ban. V teh tečajih se bodo obvezno poučevali: upravno pravo (temelji javnega prava), gospodarstvo, socialna politika, zdravstvena, verska in prosvetna uprava, občinska uprava, davki in takse, vojaško pravo, nadalje v glavnih obrisih privatno in kazensko pravo, knjigovodstvo, računovodstvo. Točne načrte za tečaje bo izdelal ban, vodil jih bo pa poseben upravitelj, ki ga bo v ta namen določil ban iz vrste podrejenih uradnikov. Predavatelji na tečajih bodo lahko samo diplomirani pravniki, ki jih bo izbral ban iz vrst državnih uslužbencev v kraju, kjer se bo nahajal sedež tega tečaja. Upravitelju in prodavateljem bo ban lahko določil posebne nagrade, ki se bodo morale kriti iz banovinskega proračuna. Ob koncu tečaja bodo kandidati opravljali pred posebno komisijo, imenovano od bana, pismen in usten izpit, nato pa bodo po poročilu te komisije prejeli od bana posebne diplome.

* **Važno za rudarje, njih vdove in sirote.** Upokojeni rudarji, odnosno njih vdove in sirote, ki so jim bile pokojnine iz Nemčije s 1. julijem 1932. na podlagi zasilne naredbe državnega predsednika z dne 16. junija 1932. znižane, odnosno so jim bile ustavljene, ker so bile prvotne pokojnine manjše kakor pa zneski, za kolikor so se pokojnine v splošnem znižale, naj zaprosijo zavarovalni zavod v Nemčiji, od katerega prejema, odnosno so prejeli pokojnino, da jim na podlagi izvršilne naredbe z dne 9. januarja 1933., ki določa, da počiva od odrejenega znižka samo tisti del, ki ustreza razmerju med člansko dobo v Nemčiji in skrajšano člansko dobo pri nemških in pri naših bratovskih skladnicah, s 1. februarjem 1933. spet obnovi pokojnino, odnosno izplača od tega dne dalje preveč odtegnjene zneske. Za one, ki so jim bile pokojnine odklonjene, bodisi zaradi tega, ker so bili pri nas upokojeni, preden je stopila v veljavo socialno-zavarovalna pogodba med Jugoslavijo in Nemčijo, ali ker niso bili aktivni člani naših bratovskih skladnic, vsaj tri leta po uveljavljenju pogodbe, ali pa ker jim je članstvo ugasnilo, to ne velja. Natančnejša pojasnila glede tega jim bodo lahko dale krajevne bratovske skladnice in Glavna bratovska skladnica v Ljubljani.

* **Razpored javnih del v celjskem srezu za leto 1935.** Zavarovanje desnega brega Savinje v dolžini

700 m od podvinskega jezca navzgor, gradnja visokovodna vodilne gradbe ob desnem bregu Savinje pod podvinskim ježom, zavarovanje zglavja desnega regulacijskega nasipa pod podvinskim ježom, gradnja šestih odbijajočih se peres pri levem bregu Savinje pod podvinskim ježom, zavarovanje zglavja levega regulacijskega nasipa pod podvinskim ježom, nadaljevanje regulacije Hudinje in Sušnice, premostitev in zvišanje levega obrežnega nasipa Savinje od mosta čez Savinjo pri St. Petru navzdol, naprava vodilne zgradbe na desnem bregu Savinje v Grižah, zavarovanje levega obrežja Savinje nad izlivom Ložnice in zavarovanje desnega obrežja v Liscach, regulacija potoka Ložnice v okviru načrta za regulacijo pritokov Savinje, nadaljevanje gradnje nove ceste Sv. Jurij pri Celju—Marija Dobje, preložitev banovinske ceste II. reda Latkova vas—Marija Reka—Trbovlje pri Mariji Reki, popravilo lesenega mostu čez Savinjo pri Kasazah, nadaljevanje gradnje občinske ceste Vojnik—Smartno v Rožni dolini in popravilo občinske ceste Kasarje—Liboje.

* **Žrebanje obveznic za Vojno škodo.** Šestnajsto žrebanje za dobitke obveznic Vojne škode se je vršilo 3. t. m. v Beogradu in naknadno še 7. t. m. «Službene novine» z dne 8. decembra sedaj objavljajo uradno listo tega žrebanja, pri katerem so padli dobitki na naslednje obveznice (prva številka pomeni serijo, druga pa številko izžrebane obveznice): z dobitkom 200.000 Din je bila izžrebana obveznica 5852-116; z dobitkom po 100.000 Din sta bili izžrebani: 6356-378 in 8816-386; z dobitkom po 50.000 Din: 6049-379, 6115-166, 6656-144, 6906-7, 7887-670; z dobitkom po 20.000 Din: 5339-124, 6102-640, 6425-30, 6460-878, 6683-53, 6886-888, 7385-346, 7748-590, 7910-985, 7955-493, 8733-886, 8860-139, 9131-1000, 9199-707, 9281-22; z dobitkom po 5000 Din: 5150-850, 5214-235, 5328-934, 5330-172,

5339-893, 5384-4, 5449-659, 5524-821, 5631-718, 5704-686, 5757-660, 5785-288, 5848-383, 5849-336, 5856-530, 6038-920, 6060-231, 6142-56, 6208-470, 6225-199, 6277-312, 6301-309, 6418-205, 6602-527, 6612-100, 6755-554, 6755-926, 6761-825, 7026-306, 7038-186, 7076-171, 7121-743, 7124-417, 7127-676, 7269-332, 7431-276, 7435-561, 7524-380, 7562-451, 7845-180, 7854-518, 7918-353, 8247-192, 8366-404, 8481-212, 8534-137, 8686-504, 9022-641, 9209-602, 9226-945; z dobitkom po 3000 Din: 5025-992, 5075-956, 5113-414, 5222-75, 5232-674, 5401-716, 5511-243, 5578-904, 5583-19, 5587-821, 5593-506, 5648-207, 5655-772, 5687-292, 5703-531, 5705-513, 5777-542, 5778-655, 5801-449, 5823-32, 5887-681, 5922-76, 5954-22, 5984-708, 5988-875, 6003-606, 6139-753, 6223-82, 6270-85, 6316-307, 6353-224, 6367-74, 6374-472, 6441-819, 6441-988, 6468-946, 6483-504, 6513-511, 6570-574, 6671-678, 6690-946, 6703-278, 6705-972, 6746-93, 6767-489, 6890-363, 6917-981, 6949-928, 6952-686, 7086-290, 7167-483, 7229-988, 7247-78, 7270-907, 7301-6, 7348-68, 7408-550, 7425-923, 7458-683, 7461-404, 7464-46, 7481-397, 7515-658, 7553-627, 7568-769, 7582-279, 7695-921, 7698-480, 7769-55, 7777-166, 7782-113, 7995-115, 8002-670, 8031-43, 8060-371, 8100-893, 8118-587, 8179-284, 8247-625, 8252-34, 8274-32, 8386-878, 8388-378, 8391-434, 8425-642, 8474-906, 8518-920, 8546-673, 8556-240, 8640-764, 8677-243, 8804-863, 8885-935, 8944-106, 9002-492, 9040-946, 9058-40, 9235-829, 9291-177, 9324-316.

* **Perčec je odpotoval v Italijo.** Beograjska «Politika» je objavila daljše poročilo o bivanju strahovalca Perčeca na Madžarskem. Perčec se je še do 30. novembra mudil na madžarskem ozemlju ter se skrival delno v Subotišču, delno v Oedenburgu. Na njegovih potih iz Subotišča v Oedenburg ga je vselej spremljal subotiški podprefekt. V Oedenburgu je Perčec stanoval na prefekturi. Nekega dne je bil sam v mestu ter je

FARAONOV DEDIČ

«Kje je pa ostala gospodična Neli?» je naposled vprašal baron.

«Pravkar je bila še pri nas», je odvrnil mister Barnum. «Najbrž se je šla izprehajati.»

«Iz previdnosti hočem pogledati za njo», je živahno dejal Brissak in naglo odšel.

«Ali mislite, da je nevarno?» je mister Barnum zaklical za njim. «Mislim, da smo varni pred Beduini», je dodal.

Tedaj se je naenkrat začul skozi tiho noč pretresljiv krik. Oba moža sta preplašeno planila pokoncu.

«Moja hči!» je zaklical mister Barnum. «Nebeški Oče! V nevarnosti je! Pomagajmo ji!»

Zdirjal je za Sodnikom, ki je že planil v tisto smer, odkoder se je bil slišal krik. Kmalu je ugledal Brissaka, ki je tudi hitel tja.

Neli je bila prišla na rob oaze, kjer je zamišljeno opazovala slikovite, gole skale in studenece med njimi.

Videla je širno, mrtvo puščavo v očarljivi mesečini, a pri tem ni opazila, da so se ji bližali jezdec, ki so se neslišno ko strahovi pojavili za njenim hrbtom.

Bili so Beduini. Ustavili so se pred njo. Neli je bila od presenečenja tako omamljena, da v prvem trenutku ni niti pomislila na beg. Še preden se je

dobro zavedela, jo je neki jezdec pograbil in potegnil k sebi na konja.

Tedaj šela je zakričala. Brissak in Sodnik sta hkratu pritekla tja in kmalu za njima je prihitel tudi mister Barnum. A videl je samo še, kako so roparji daleč v puščavi izginili s svojim plenom. «Neli!» je kričal mister Barnum, ves prestrašen. «Usmiljeni Bog! Moja hči! Moja hči!»

Dirjal je za Beduini, dokler se ni zadnji lesk Neline obleke izgubil v daljavi. Pulil si je lase, obupno kričal in se naposled brez zavesti zgrudil na tla.

Sodnik je pokleknil k njemu in ga začel buditi. Kmalu je mister Barnum spet odprl oči.

«Pojdite, pojdite, mister Barnum! Roparje še lahko dohitimo! Zasedujmo jih!» je vzkliknil Sodnik, ki se je zdaj docela zavedel. Potegnil je mistra Barnuma s silo proti vozu, kamor je Brissak že pred njima odhitel.

Pa preden je bil voz pripravljen za vožnjo, je minilo še pol ure, čeprav je inženjer hitro delal. Ko je bilo popravilo končano, so zdirjali za roparji.

Deveto poglavje.

Za roparji.

Dolga vrsta peščenih hribočkov, ki obkrožajo puščavo, se vleče v nedoglednost. Vroče solnce jih obseva.

Vse je mrtvo v tej neizmerni puščavi, samo visoko v zraku kroži jastreb, zroč za plenom.

Tu se vzdignje iz peščenega morja oblak prahu. Ali je karavana, ali so jezdec?

Tako se vprašuje Beduin, ki sedi nepremično na enem onih gričev v senci palmovih dreves. Njegova bela oblaka se vidi daleč naokoli in orožje, okovano z dragocenim pisanim kamenjem, se blešči na solncu.

Za njim čepita na tleh dva druga Beduina, nepremično, kakor kip iz bron.

Med tema dvema sedi mlada deklica. Po obleki in beli polti se ji takoj vidi, da ni Arabka. Vrgli so ji belo ruto čez glavo in jo opasali z jermenom, katerega tišči eden stražnikov v svoji pesti.

Ta bleda deklica je Neli Barnum — hči Američana, s katerim potuje Sodnik.

Ko so jo roparji ujeli, so krenili v isto smer, po kateri so vozili tudi naši potniki.

Drveli so torej po cesti naprej. — Oblak prahu še zmeraj zakriva njihov voz, ki se približuje z grozno naglico. Vse to opazuje Beduin.

Njegovo bistro oko spozna kmalu gigantski voz Neline prijateljev. Z osornim klicem se obrne do tovarišev.

Ti skočijo pokoncu, vlečejo mlado deklico za seboj in se poženejo na konje, ki čakajo na pobočju hriba.

Tudi uboga jetnica je spoznala predobro ji znani voz. Spet se ji zbudi upanje, a že drvijo stražniki z njo proč v divjem diru. Kmalu zakrijejo hribočki

v neki banki dvignil 50.000 pengov. Perčec si je zdaj pustil rasti brado in nosi naočnike, da bi ga tako ne bilo lahko spoznati. Dne 30. novembra je v spremstvu podprefekta odpotoval v Budimpešto. Te dni pa je Perčec zapustil Madžarsko ter s pomočjo madžarskih oblastev prešel na avstrijsko ozemlje, kjer mu niso izkazali nič manjše pozornosti nego v Madžarski. Perčec je nato odpotoval v Italijo.

*** Smrt častiljivega Slovenca na Koroškem.** V Podkloštru na Koroškem je umrl g. Mihael Keršič, tamošnji posestnik in trgovec. Bil je doma v Podbrezjah na Gorenjskem in je dočakal lepo starost 89 let. Kljub dolgoletnemu bivanju v tujini je ostal do smrti zvest sin svojega naroda.

*** Podarite za božič svojim dragim nekaj takega,** kar jim bo vse leto obujalo spomine na vas. Podarite jim lepo knjigo, ki je najlepše darilo, kar si ga morete misliti, in hkratu najtrajnejše. Knjiga pa mora biti seveda taka, da jo bo vsakdo, mlad ali star, z užitkom bral. Taka knjiga je Vossovan roman «Dva človeka», ki je zaradi svoje prelepe vsebine zaslovel po vsem svetu. Saj je samo v Nemčiji izšla ta knjiga v 700.000 izvodih in je še zmeraj tista, ki jo ljudje po knjižnicah največ zahtevajo. Da bi bila draga, ne more nihče reči. 368 strani ima, pa stane za naročnike «Domovine» na cenejšem papirju tiskana in v celo platno vezana vendar samo 30 dinarjev (sicer 34 dinarjev), broširana izdaja pa 24 dinarjev. Da omogočimo nabavo knjige tudi tistim, ki si niti tega skromnega zneska ne morejo pritrpati, smo sklenili, da bomo dali vsakomur, kdor pridobi pet naročnikov za knjigo in pošlje ves denar, eno knjigo «Dva človeka» zastonj. Kdor bo tako prodal pet vezanih knjig, bo dobil za nagrado eno vezano knjigo, kdor pa bo prodal pet broširanih knjig, bo dobil v dar eno broširano. Tako zdaj ni nikomur več nemogoče, da bi si ne pridobil te preleke knjige o veliki ljubezni med dvema od usode preganjanima človekoma. Naročila sprejema iz prijaznosti uredništvo «Domovina» v Ljubljani, Knaflova ulica 5 d. Sporočite po dopisnici svoje ime in poslala se vam bo položnica. Takoj ko prejme založba denar, vam bo poslala tudi knjigo. Prosimo vas pa še enkrat, da pohitite, ker je božič že blizu.

*** Popravilo važnega mostu preko Mure** je sklenila jugoslovensko-madžarska tehnična komisija, ki je zborovala v Varaždinu, ko si je prej ogledala most, ki drži preko Mure med Goričanami na naši in med Letenjem na madžarski strani. Jugoslovensko-madžarska meja teče baš

preko polovice tega mostu in sta obe državni upravi dolžni skrbeti za to važno prometno sredstvo. Most so bili zgradili že leta 1913., doslej pa še ni bil niti enkrat strokovnjaško pregledan ali popravljen. Komisija je na 160 m dolgem mostu ugotovila razne nedostatke, ki bodo zdaj popravljeni na stroške obeh držav. Komisija je dovršila svoje delo v dveh dneh in potem je bil po sporazumu udeležencev od obeh strani o njenem delu sestavljen zapisnik v nemškem jeziku.

*** Denar za podpore invalidom dravske banovine.** Minister za socialno politiko in narodno zdravje g. dr. Fran Novak je podpisal za finančno ravnanje v Ljubljani naloge za izplačilo 2.589.000 Din. Iz tega zneska se bodo izplačevale v prihodnjih dneh zaostale invalidske podpore vojnim invalidom dravske banovine, ki so se za te podpore pravočasno javili.

*** Tujci v mariborskih obratih.** V vseh obratih v Mariboru je zaposlenih 617 tujcev iz tujih držav. Med temi je tudi nekaj služkinj, ki se niso doslej pobrigale, da bi dobile naše državljanstvo.

OPOZORILO NAROČNIKOM!

Naročniki, plačajte zaostalo naročnino še pred prazniki! Ako dotlej ne plačate, ste v nevarnosti, da ne dobite več letošnje lepe in povečane božične številke. Zato porabite takoj zadnjo položnico, ki ste jo že prejeli, in plačajte dolžno vsoto. Ako ste položnico izgubili, pišite upravi lista po drugo. Nikakor pa ne odlašajte!

UPRAVA «DOMOVINE».

*** Dr. Artuković bo izročen našim oblastvom.** Francoska sodna oblastva so sklenila, da izroče jugoslovenskim oblastvom znanega terorista dr. Andrijo Artukovića, odvetnika iz Gospiča, čigar izročitev je zahtevala jugoslovenska vlada.

*** Novi invalidski zakon.** Državna komisija za napravo načrta izprememb in dopolnil k invalidskemu zakonu iz leta 1929. je pod predsedstvom generala Radoslava Krstića končala svoje delo v ministrstvu za socialno politiko in narodno zdravje. To delo je trajalo pet mesecev. Glede na današnji finančni položaj se dogovorjeni načrt precej razlikuje od načrta, ki ga je napravilo Združenje vojnih invalidov, kljub temu pa bo po izpremembah prejemale invalidsko podporo nanovo do 5000 onih ljudi, ki so izgubili pravico do

invalidske podpore. Državna komisija bo te dni izročila izdelani načrt ministru za socialno politiko in narodno zdravje, ki ga bo potem z obrazložitvijo predložil v nadaljni pretres ministrskega sveta. Ko bo ministrski svet pregledal načrt, bo pooblastil ministra za socialno politiko in narodno zdravje, da ga predloži narodnemu predstavništvu v nadaljni pretres.

*** Izgon naših državljanov iz Madžarske.** Zadnje dni prihajajo dan za dnem transporti iz Madžarske izgnanih jugoslovenskih državljanov. Madžarska oblastva so postopala pri tem skrajno brezobzirno. Pozvani so bili enostavno na policijo, kjer so jim sporočili, da bodo izgnani. Nato jih niso več izpustili, marveč takoj odpravili na mejo. Med njimi je mnogo trgovcev, ki so morali pustiti svoje trgovine brez vsakega nadzorstva. Šele, ko so prišli na naše ozemlje, so izvedeli od svojih prijateljev, da so jim trgovine izropali in jih tako gmotno popolnoma uničili. Gre za milijonska premoženja.

*** Dandanes so taki časi,** da mora tudi žena časih pogledati, kje bi se dala kaj zaslužiti, zlasti če je mož brez dela. Na kmetih imajo poljski pridelki tako nizko ceno, da pride le redkokdaj kaj več denarja v hišo, gotovina pa je zmeraj potrebna. Žena v službi ni več prava žena, ker mora zaradi svoje odsotnosti dom bolj ali manj zanamariti. Vendar pa najde vsaka žena tudi doma lahko priložnost za zaslužek in tako pomaga premagovati težave, s katerimi se v sedanjih časih bori skoraj vsaka družina. Lepa ročna dela najdejo še zmeraj dosti kupcev in v razmerju z delom in porabljenim časom niso niti preveč slabo plačana. Z njimi lahko zasluži vsaka žena, če ima količjak zmisla za tako delo, kakšen stotak na mesec in stotak je dandanes že prav čedna vsotica. Da pomaga takim iznajdljivim in vztrajnim ženam, je izdala založba «Žena in dom» v Ljubljani lepo knjigo «Vezenje», ki jo krasi obilo jasnih slik z raznimi vzorci. Napisala jo je naša priznana strokovnjakinja gospa Angela Podgornikova in pokazala v njej vse mogoče oblike vezenja, od najpreprostejšega do najtežjega. Ta knjiga bo prav primeren priročnik za vsako ženo. Stane vzlic svoji pestri vsebini in velikemu obsegu samo trideset dinarjev, naročnice «Žene in doma» pa dobe razen te knjige še štiri druge («Naš dom», «Bolezni», «Žena v sedanji družbi» in «Gospodinjski koledar za leto 1935.») samo za 37 dinarjev. Opozarjamo tudi, da je izdala omenjena založba že veliko število knjig, ki bi jih morala prebrati vsaka gospodinja, in da jih dobe

rešitelje. Cesta za karavane vodi ob vznožju grička, ki so ga Beduini prav tedaj zapustili.

Ko so bili že daleč proč, je že zapazil doktor Sodnik, ki je stal spredaj z inženjerjem Harrisonom pri oknu, bele postave pod palmami. Pogledal je natanko z daljnogledom in videl, da more biti ta deklica edinole Neli.

Prepričan je, čeprav ni videl čisto jasno obraza.

«Tamkaj!» zakliče. «Tamle so!»

Mister Barnum, ki je sedel potr v vozu, skoči k njemu. Sodnik mu poda daljnogled in tudi oče spozna edino, srčno ljubljeno hčerko.

«Neli! Neli!» zakriči, kakor bi lahko njegov glas prodril do tja.

Jezdci izginejo za gričem.

«Za njimi! Za njimi!» sope obupavajuči mož. «Harrison, hitro — hitro! Tudi če se ves voz razbije.»

Inženjer pa ni izgubil prirojenega ravnodušja in je obračal voz previdno. Tla niso bila več pripravna za hitro vožnjo.

Kolesje se mora previdno umikati skalam, s katerimi je cesta gosto posuta.

Blizu ogledajo cel gozd bičja, znamenje močvirja.

Nekoliko bliže uzrejo posamezne skupine palm in pomaranč, tu in tam kakšen grič.

Še enkrat se prikažejo trije Beduini, ki imajo za cilj eno takih majhnih oaz.

Voz drvi v kotlino in ko se spet pokaže, so roparji z Neli že izginiti.

Čez pet minut so že pri oazi.

Na drugi strani sega hribovje tja do močvirja in vendar se ne vidi niti sled jezdecev. Toraj morajo tleati v oazi. Morda je tu njih skrivališče ali pa bivališče njihovega rodu.

«Stoj!» zavpije Brissak, ki ima nabito puško v roki. «Tu homo roparje zajeli!» Tudi mister Barnum zahteva tako in Harrison ustavi voz...

Brissak in mister Barnum hitita naprej skozi grmovje, ki obdaja oazo. Sodnik in inženjer jima sledita bolj premišljeno. Siuga Foks je ostal kot straža pri vozu.

«Previdno! Previdno!» opominja Harrison. «Če so roparji res ostali tu, jih bomo že našli. Ne drvita slepo naprej, kajti roparji so se v tem primeru gotovo varno poskrili. Mogoče naletimo na celo tolpo Beduinov.»

To strezni tudi onadva. Če jih zgrabi premoč, so izgubljeni, kajti daleč naokoli ni pomoči.

Najbližji kraj je še dosti milj od tod.

Tudi vasice ni nobene, še tako revne ne, in tudi nobenega šatora v vsej okolici.

Ta mala oaza je videti čisto zapuščena. Štirje možje prodirajo zato razcepljeno in vsrk zase proti sredini, kjer izvira med skalami studenček, ki zaliva rastline sredi te puščave. Nikakega sledu ni o prebivalcih. Okoli in okoli vlada tih mir.

Ko obide Sodnik veliko skalo, se mu zablješči nekaj belega nasproti. Razgrne grmovje in začuden obstoji.

Človek je, Arabe, ki sedi sredi pred njim s hrbtom oprt ob skalno steno.

Prihajalec najbrže ni slišal, kajti ne gane se. Videti je močan in kakor kaže obleka, mora biti ta Beduin visokega rodu.

Bela obleka mu je zdrsnila z ramen in jo okrvavljena. Tudi roka je krvava. Tišči jo krčevito na prsih.

Črni, bradati, ponosni obraz je upadel; oči ima zaprte.

Ali je živ ali je mrtev?

Sodnik vidi kri in rdeče sledove tudi v travi.

Pozorno se ozre naokoli. Ali je ta Beduin čisto osamljen? Kako je prišel sem? Videti je, da nima niti konja. Ali je bil morda ranjen v boju in se jo zavlekel v ta tibi kraj umirat?

Sočutno ogleduje Sodnik ranjenca, a se mu ne približa. Tu zasliši korake in Brissak se prikaže.

«Beduin!» zakriči presenečeno.

Njegov glas zbudi ranjenca iz omočice. Vzdigne glavo in strmi z divjimi očmi na tujca. Brissak stopi k njemu in vzlignje puško.

«Stojte! Kaj nameravate?» zakriči Sodnik.

«Temule roparju bom upihnil luč življenja!» pravi Brissak sirovo.

«Iz tega ne bo nič. Ne verjamem, da je eden onih, ki so ukradli Neli Baroumovo. Pa tudi če bi bil, saj je brez moči! Ali ne vidite, da je ranjen in da že skoraj umira?»

«Kaj še! Vsak Beduin je ropar in zasluži, da ga ubijemo!» zavrne Brissak z visokim, brezsrčnim glasom.

naročnice «Žene in doma» po zelo znižanih cenah. Knjige, ki jih toplo priporočamo vsaki ženi, se naročajo pri upravi «Žene in doma» v Ljubljani, Dalmatinova ulica 10 d.

* **Ali še niste nikoli premišljali**, kako lepo bi bilo, če bi imeli svoj dom? Toda ta skrita želja, ki jo najdemo na dnu vsakega srca, se zdi marsikomu neizpolnjiva. Pa vendar ni tako. Tudi s skromnimi sredstvi in skoraj izključno le z delom svojih rok si vsak, količjak spreten človek lahko postavi dom. Človek mora biti le iznajdljiv in računati mora z vsakim, tudi najmanjšim izdatkom. Koliko skrbi in težav je nakopalo ljudem že zidanje brez pravega računanja. Koliko ljudi se je že kesalo, ker jim je sredi zidanja zmanjkalo denarja, da so jim naposled hišo prodali. Drugi so se jezili, ker so videli, da so zgradili hišo nepravilno ali pa neudobno. Zato je za vsakogar, kdor si hoče postaviti skromen dom, zelo potrebno, da dobi kakšno knjigo, ki ga bo že pred začetkom zidanja opozorila na vse, kar je treba storiti, preden se dela lotimo. Tako knjigo pod naslovom «Naš dom» je pravkar izdala založba «Žena in dom» v Ljubljani. Napisal jo je naš priznani strokovnjak inženjer arhitekt g. Rado Kregar. V njej bo našel vsakdo vse, kar bo iskal. Krasi jo obilo prav primernih, praktičnih načrtov malih domov, ki se pri nas čedalje bolj uveljavljajo. Zlasti opozarjamo vsakogar na praktične načrte hiš, ki se dajo potem razširiti, ne da bi se jim skazil zunanji videz in enotnost v slogu. Temeljito je opisana razdelitev notranjosti zgradbe, ki jo pri nas navadno tako zanemarjamo. Tudi razdelitvi vrta in njegovi obdelavi je posvečeno obširno poglavje. Skratka — v knjigi najdemo vse, kar mora vedeti vsakdo, kdor se hoče lotiti zidanja lastnega doma. Knjiga je vzlic velikemu številu slik in precejšnjemu obsegu zelo poceni. Stane samo trideset dinarjev, naročnice «Žene in doma» pa dobe razen nje še štiri druge praktične knjige («Vezenje», «Žena v sedanji družbi», «Bolezni» in «Gospodinski koledar za leto 1935.») za 37 dinarjev. Vse te knjige našim naročnikom prav toplo priporočamo. Naročajo se pri upravi «Žene in doma» v Ljubljani, Dalmatinova ulica 10 d.

* **Blasnikova «Velika pratika» za leto 1935. je izšla letos že devetdesetič.** Za ta jubilej je prav lepo in primerno opremljena. Znano je, da hočejo imeti Slovenci samo to pratiko, ne le pri nas doma, temveč tudi v inozemstvu, v Ameriki, Avstriji, Nemčiji, Italiji itd. Ta edina prava in res domača pratika se naroča pri tiskarni J. Blasnika naslednikov v Ljubljani.

* **120letni starki tretjič zrasli zobje.** V Doboju živi 120letna starka Nada Deličeva. Rodila se je leta 1814. v Užicu in je bila omožena petkrat. Ima 12 sinov in mnogo vnukov in vnukinj. Zanimivo je, da so zrasli starki tretjič zobje.

* **Požar v Trničah.** Nedavno so plameni obljeli gospodarsko poslopje posestnika Plečnika v Trničah ter prešli tudi na blizu stoječe stanovanjsko poslopje. Gasit so prišli gasilci iz Št. Janža in Gerečje vasi. Rešili so pohištvo, živino, vozove in drugo orodje. Tudi pobreški gasilci so prihiteli na pomoč. Sumi se, da je ogenj zanetila hudobna roka.

* **Nesreča pri podiranju dreves.** 23letni dninar Mikša Anton iz Hlaponcev je v gozdu z drugimi delavci podiral drevesa. Pri tem je eden delavcev po nesreči zadel Mikšo s sekuro v desnico in mu jo skoro odsekal v zapestju. Le hitri zdravniški pomoči se je zahvaliti, da Mikša ni izkrmavel.

* **Smrt originalnega starčka.** V Kamencah so pokopali 80letnega Antona Žutkovega, ki je bil Novomeščanom znan po svoji originalnosti. Bos in ves zakrpan je sivolasi možiček prihajal v mesto, kjer je s svojimi popevkami zabaval mlado in staro. Pesmice je zlagal sam in jih pel. V svojem dolgem življenju je peš obiskal skoro vsa božja pota, kar jih je v naši savski banovini. Izvrstno je znal posnemati petje ptic in dobro poznal imena vseh zdravilnih zelišč. Med občinstvom je bil znan samo pod imenom Žutek, ki ga je prejel takrat, ko so pri nas rumeno (žolto) barvali domače platno in izdelovali iz tega obleke. Bodi mu blag spomin!

* **Velik požar v Kostrivnici.** Nedavno zvečer je zadel velika nesreča Junežovo hišo v Zgornji Kostrivnici pri Rogaški Slatini. Ko je večina vaščanov že spala, je nastal ogenj v podstrešju Juneževe hiše. Domači so bili še spodaj v sobi. Izkušali so reševati, kar se je dalo, a v zgornje sobe niso več mogli, ker so že gorele stopnice. Začeli so odnašati blago iz trgovine, toda skoro polovico rešenega blaga so ljudje v temi pokradli.

* **Smrtna nesreča.** Te dni je bila pri organistu Slatnarju v Smedniku pevska vaja, ki se je je udeležila tudi 14letna Kimovčeva Pepca. Pred pevsko vajo je šla še v gornje prostore, ko pa se je vračala, je padla po stopnicah tri metre globoko in udarila z glavo ob zid. Organist Slatnar, ki je šel pred njo, jo je takoj pobral in jo vprašal, ali se je hudo udarila. Odgovorila mu je, da ni hudega. Sama je šla v kuhinjo in ni tožila o nikakih bolečinah. Za petje pa ni bila razpoložena

in se je vrnila domov ter povedala staršem, da je padla po stopnicah in da jo boli leva stran glave. Potem je še večerjala in legla. Glava jo je pa bolela vedno bolj. Naposled je od hudih bolečin umrla.

* **Požari.** Nedavno noč je na Dravskem polju spet gorelo, in sicer kar na treh krajih. Posestniku Ludoviku Frasu v Gibini, občina Derbetinci, je zgorelo gospodarsko poslopje in precej poljskih pridelkov, tako da znaša škoda okrog 10.000 Din. — Drugi požar je bil v Hvaletcih, prav tako občina Derbetinci, pri posestniku Antonu Germini. Tudi temu je zgorelo gospodarsko poslopje do tal z vsemi pridelki vred. — Tretji požar pa je nastal v Pongercih, občina Cirkovce, pri posestnikih Baumanu in Belci. Obema sta zgoreli gospodarski poslopji.

* **Zasačen vlomilec.** Pred kratkim so neznani zločinci vlomili v zidnico v Podlehniku, ki je last gostilničarja in posestnika Ernsta iz Ptuja. Odnesli so razno kuhinjsko posodo, posteljnino in druge reči. Končno se je orožnikom posrečilo izslediti vlomilca, ki so ga izročili okrajnemu sodišču v Ptuj.

* **Požar pri Novem mestu.** Nedavno je pričelo gorati na Ragovem. Posestniku Avžinu je zgorel kozolec dvojnik z vso mrvo in raznim poljskim orodjem, posestniku Teropšiču pa navaden kozolec. Sreča v nesreči je bila, da je bila noč mirna, kajti če bi bil potegnil le rahel veter, bi bila v nevarnosti vsa vas.

* **Nepojasneni požigi v okolici Braslovč.** V noči dne 27. novembra je nastal požar v Parižljah pri Braslovčah. Gorelo je gospodarsko poslopje, last g. Repnika s Polzele. Gasilska četa Parižlje-Topovlje je takoj nastopila in s svojo motorno brizgalno kmalu toliko pogasila ogenj, da se ni razširil na hišo. Pozneje sta prišli na kraj požara s svojimi brizgalnami tudi gasilni društvi s Polzele in Braslovč. Ponoči med predzadnjim petkom in soboto je uničil ogenj v Ločici pri Polzeli spet dve gospodarski poslopji, in sicer Barbarnikovo in Joševčevo. Zgorela je tudi krma za živino. Tudi tukaj bi se požar gotovo razširil na druga poslopja, če ne bi prispeli na pomoč okoliški gasilci. Razburjenje prebivalcev tam okoli je veliko, ker je pogorelo že toliko poslopij in ker je bil ogenj očitno povsod podtaknjen. Orožništvo je aretiralo že več osumljencev.

* **Ujet na begu čez Kokro.** Pri Cigliču blizu Kokrice je orožniška patrulja zasledila dolgo iskanega razbojnika 35letnega Cirila Bregarja iz Roba pri Velikih Laščah. Bregarju pa se je po-

«Tega vam ne dovolim», pravi Sodnik in že stoji z enim skokom med Brissakom in Beduinom. «Pred svojimi očmi ne maram videti umora!»

«Kaj?» se razkačen peni Francoz. «Pazite na svoje besede! Stopite na stran, sicer mi bo vseeno, koga zadene strel!»

Bled od jeze se Sodnik zravna in v očeh se mu zablika.

«Streljajte, če se upate!» zagruji.

Ves divji drži Brissak puško napeto in namerjeno na Sodnikove prsi. Iz oči mu seva zavratnost. Sodniku se zdi, da ga hoče Brissak ubiti. A ne umakne se niti za ped. Beduin ni razumel pogovora, a namen Brissakov je prozoren. Iz grla se mu utrgajo globoki glasovi in prijete hoče puško, ki leži zraven njega, a njegova roka je brez moči.

Zivo mu žari oko, ko zre na sovražnika, ki preti njegovemu življenju, in na onega, ki ga ščiti. Tu se prikazeta mister Barnum in Harrison. Inženjer skoči takoj k Brissaku in mu iztrga puško.

«Kaj delate, gospod!» zavpije ves iz sebe. «Ali morda norite?»

«Hotel sem ustreliti Beduina», razlaga Brissak, «in ta gospod me je zadržal.»

«Dà, preprečil sem nečloveško dejanje», pravi mirno Sodnik. «Vi pa ste mi lahko hvalažni, da sem vas ohranil pred imenom »meritec.«

Brissakov obraz se nategne v strupen nasmeh in oči mu gorijo v srdu.

«Morilec!» zasika. «Varujte se drugič tega imena!»

Obraz doktorja Sodnika zbledi ko prf. Z dvema korakoma je pri Brissaku, ki zre potuhnjeno v plamteče oči.

Komaj je ziniel te besede, že mu je priletela Sodnikova pest močno v obraz.

«Nesramni lopov!» zakriči ves divji.

Brissak omahne, kri mu lije iz nosa, že iztrga pištolo izza pasa in sproži na nasprotnika.

Sodnik sliši, kako zabrenči krogla mimo njegove glave. Preden utegne besneči Brissak sprožiti drugič, ga zagradi Harrison in mu po nevarnem boju iztrga pištolo.

«Boječji zahrbtnec!» pristavi Sodnik zaničljivo in mu pokaže hrbet.

Nato poklekne zraven Beduina, namoči robec v studenec in ga položi na njegovo rano.

Potem zajame s svojim kozarčkom vode in mu dá piti. Hvaležni pogled mu je v plačilo za to dobrosrčnost.

Mister Barnum je le malo pazil na vse to. Ves v skrbeh za hčer, ki so jo zastoj iskali, misli samo na to, da bi roparje kar najhitreje zasledoval, in opeminja k odhodu.

«Dà», pokima Brissak, ki si je medtem umil obraz. «Hitimo. Toda roparji so jezili najbrž skozi to oazo in Beduin je morda eden njihovih. Morda je padel s konja in tovariši so ga pustili, ker so ga gotovo smatrali za mrtvega. Povedal nam bo torej lahko, kam so bežali z jetnico!»

Mister Barnum pohiti takoj k ranjencu in ga hlastno vprašuje. Toda Beduin ga ne razume. Tudi s Harrisonom se ne razumeta, čeprav zna arabsko.

«Izdati noče ničesar, lopov!» pravi Brissak, ki je prikrival le s težavo svojo jezo toliko časa in neprestano iskal nove priložnosti, da bi se maščeval. «Zatajuje se. Toda prisiliti ga moramo, da bo govoril!»

Spet hoče priti do svoje puške, katere mu pa Harrison nikakor ne izroči.

Tedaj pa vstane tudi Sodnik in stopi med Beduina in svoje tri tovariše, Brissaku pa preteče zakliče:

«Ne pritaknite se tega nesrečnika! Svetujem vam! Samo ničvrednež, kakor ste vi, je zmožen napasti ranjenca, ki se ne more braniti!»

«Z vami še obračunam», je zaškrtal Brissak, ki se je kar tresel od jeze. In iznenada mu plane hudobna misel v glavo. Očrnuti mora Sodnika, pa naj bo že na kakršenkoli način. Tu, kjer mladi zemljepisec ne bo mogel dobiti prič, da dokaže svojo nedolžnost, to ne bo tako težavno.

«Gospodje naj izvedo, kdo ste prav za prav», pravi hitro, zakaj peklenski načrt su mu je porodil v glavi. «Mister Barnum,» reče in se obrne k njemu, «veste, kdo je ta človek? Ogoljufal vas je. Zločinec je, morilec! Svojega prijatelja je umoril in pobegnil s svojo sramoto v inozemstvo!»

Mister Barnum je prebledel in stopil za korak nazaj. Groza mu je zasijala z obraza.

«Ali je to res?» je nejevoljno vprašal.

Sodnika je ta nesramna obdolžitev zadela kakor blisk z jasnega. Ni vedel, la morejo živeti na svetu tudi tako podli ljudje kakor ta baron Brissak.

(Daje prihodnjic.)

srečilo pobegniti s podstrešja v gozd. Še isti večer so pa orožniki opazili Bregarja pod mostom, ki drži čez Kokro na Huje. Bregar se je pognal v vodo, toda orožniki so bili urnejši. Zaslisan je priznal, da res rad krade denar, ni pa izdal svojih zločinov. Dnevnik ljubljanske policije očita Bregarju, da je 29. januarja vlomil pri gostilničarju Ivanu Raku v Zgornjih Pirničah in odnesel dva tisočaka, tri stotake, za 200 Din drobiža in za 3300 Din zlatnine. 5. maja so vdrli trije maskirani razbojniki v hišo gostilničarke vdove Frančiške Jakšetove v Robu in zahtevali od nje 30.000 Din. Do smrti prestrašena Jakšetova jim je mogla dati le 300 Din. Roparji niso bili zadovoljni. Jakšetovo in njeno služkinjo so zvezali, nato pa prebrskali vso hišo. Našli so še okrog 1000 Din in zlato zapestnico, popili in razlili so 15 litrov vina, da je skupna škoda 2910 Din.

Bregarju so bile vse razmere pri Jakšetovi dobro znane, zato je on osumljen sodelovanja.

* **Vlom v Mokronogu.** Te dni je bilo vlomljeno v trgovino g. Ladislava Ferka v Mokronogu. Vlomilci so okradli blaga za okoli 13.000 Din. Moralo jih je biti več. Odnesli so okoli 80 srajc, mnogo moke in drugega.

* **Požar v Olševku.** Predzadnjo nedeljo ponoči je nastal požar v gospodarskem poslopu posestnika Šimenca v Olševku. Pogorela sta dva poda, precej klaje za živino in poliskega orodja. Goreti je začela rezanica na podu; potem se je vnelo seno in tak se je razširil požar po vsem podu. Na strehi je začela pokati opeka, ogenj je naposled zajel in uničil leseno gospodarsko poslopje. Na pomoč so prihiteli gasilci iz Luž, Predvora in Velesovega. Od domačih je bila doma samo dekla Angela Koštrunova.

O pravilnem ravnanju s svinjskim mesom

Med glavnimi vzroki, da se posušena svinjina ne drži dobro, je v tem, da marsikje meso solijo in vlagajo v kad, preden se je čisto ohladilo. Nikdar ne smemo torej soliti in vkladati mesa v kad že isti dan, ko smo klali, tudi ne smemo pustiti, da bi ležalo na kupu. Prav tako ga ne smemo imeti v sobi, kjer kurimo. Posamezne kose obesimo za 24 ur na mrzlem zračnem kraju, ali jih v mrzli kleti položimo na tla, pogrnjena s čistim prtom. Posoda, v katero bomo vložili meso, mora biti snažna in ne sme puščati. Neparabne so kadi od kislega zelja, ker prehaja duh na meso. Tudi nova hrastova posoda ni porabna, ker vpliva na barvo mesa. Mesa ne smemo soliti premalo, ker se spridi, pa tudi ne preveč, ker izgubi svoj značilni okus.

Meso mladih živali solimo manj, sicer je po prekajanju tako mehko, da razpade pri kuhanju.

Soli primešamo raznih dišav, solitra in sladkorja. Previdni moramo biti glede solitra. Dodamo ga zato, ker povzroča rdečo barvo mesa. Če ga je preveč, strdi površino in jo stori tako trdo, da sol ne more prodreti v notranjost kosa. Meso je kakor izsušeno. Dišave vplivajo na okus mesa, sladkor pa omili oster učinek solitra. Navadno vzamemo na 50 kg mesa 2 kg soli, 2,5 dkg solitra, 20 dkg sladkorja, 2 žlici debelo zdrobljenega popra, nekaj brinjevih jagod, nekaj glavice stolčnega česna in nekaj lorberjevih listov. Polovico pripravljene mešanice porabimo za to, da vsak kos temeljito obdrgnemo.

Posebno skrb moramo posvečati plečetu in gnjati. Zlasti ob kosti je treba močno soliti. V prav debele plasti mesa napravimo tudi zareze in jih natlačimo s soljo. Nasoljeno meso vlagamo prav na tesno v pripravljeno posodo in potresamo vmes brinjeve jagode, poper in česen. Tudi nekaj kosov bukovega oglja denemo vmes. Drugo polovico solne mešanice kuhamo eno uro. Za pol kile soli vzamemo tri do štiri litre vode, ki jo popolnoma mrzlo vlijemo po mesu. Slanica mora meso pokrivati. Na vrh položimo križem nekaj desk in nekoliko obtežimo. Če bi se primerilo, da bi postala slanica gostljata, jo moramo takoj zamenjati s svežo.

Kad z mesom naj stoji na mrzlem, najbolje v zračni kleti, kjer ne zmrzuje. Ne smemo je pa imeti v sobi, kjer prebivamo. Meso medtem, ko je v razsolu, enkrat preložimo, vendar pustimo tudi tokrat velike kose na dnu, le da jih obrnemo. One s kožo pa položimo spet s kožo na dno. Manjši kosi so dovolj razsoljeni v osmih do desetih dneh, srednji v treh tednih, gnjati, če so velike, v šestih tednih, manjše tudi v štirih.

Meso za klobase mora biti suho in čvrsto, toraj od starejših živali. Prašič mora biti vsaj deset mesecev star. Iz premladega mesa pripravljene so mazaste in mehke. Včasih naletimo na klobase, ki so kakor izsušene in z žaganjem napolnjene. Temu je krivo preveč prekajanje in preobili dodatek solitra. Pri polnjenju moramo paziti na enakomerno in trdo polnitev. Nadevano črevo mora biti čvrsto. Mehurčke sproti prebadamo z iglo.

Meso je boljše, če je nekoliko obležano. Če se je meso pri mletju z mesozalniko ali gnetenjem ogrelo, moramo počakati s polnitvijo črev, dokler

se ne shladi. Klobase ne postanejo žltave, če obremo iz mesa vso mast, preden ga zrežemo in jo nadomestimo s špehom, zrezanim na drobne kocke grahove debelosti. Vzamemo tisto plast špeha, ki leži ob koži, ker je tu špeh čvrstejši. Take klobase so tudi sočnejše, ker se pri kuhanju mast ne izceja. Preden denemo klobase v dim, jih obesimo za en do dva dneva na suh, mrzel, zračen kraj ali na preprih, da se osušijo.

Prekajamo počasi dva in pol dneva s popolnoma mrzlim dimom. Klobasa, ki jo v dimu primemo, mora biti popolnoma mrzla. V krajih, kjer je suh zrak, zadostuje, če jih imamo v dimu le štiri do pet ur in jih potem sušimo na zraku.

Sušimo jih lahko tudi brez prekajanja, kaj je pa težko izvedljivo v krajih z vlažnim podnebjem. Med prekajanjem moramo klobase enkrat prevesiti, da se povsod enakomerno povojijo. Za 7,5 kg mesa brez žil in kož in 1,25 kg na kocke zrezanega špeha vzamemo 25 dkg soli, 5 g popra, 2 glavice stolčnega česna, pomešanega v pol litra vode (in precejjenega), 2 dkg sladkorja in 1 g solitra (če hočemo). Polovico mesa lahko zrežemo s strojem, polovico pa zrežemo na koščke grahove debelosti. Med mešanjem se pridene najprej sol, nato česnova voda in naposled poper, sladkor in soliter.

NAŠI NA TUJEM

NAŠI ROJAKI V ZEDINJENIH DRŽAVAH.

Cleveland, novembra.

Avtomobil je do smrti povozil 36letno Marijo Sabljakovo, ko se je z večjo družbo vračala v avtomobilu z birme. — Žrtev avtomobilske nesreče je postala tudi Ivanka Zakrajškova, ki jo je na prometni cesti v Clevelandu podrl neznan avtomobilist in jo precej poškodoval. Šofer je po nesreči pobegnil in ga išče policija. — V Pueblu je avtomobil podrl 80letnega Antona Palčiča, ki je dva dni kasneje v bolnišnici podlegel poškodbam. Pokojni je bil doma iz Zalesa pri Sv. Trojici na Notranjskem.

V Calumetu sta se dva dečka igrala z lovsko puško, ki se je nenadno sprožila, in strel je zadel 14letnega Evgena Ucmána, da je umrl.

Po krajši bolezni je v Milwaukeeju umrl France Jenko, star 40 let.

V Clevelandu je umrl 65letni Feliks Gore, doma iz Trebnjega. Pokojni je bival 37 let v Ameriki.

* Prav tam je umrla tudi Marija Kavškova, rojena Zakrajškova, stara 43 let. Pokojna se je rodila v Clevelandu.

Po daljši bolezni je preminula v Clevelandu Marija Pinculičeva, doma iz Brezovice pri Svetem Križu ob Krki. Pokojna je bivala v Ameriki 22 let.

V Pittsburgu je umrl 71letni Lovro Nagode, doma z Vrhnike.

V Pueblu so pa pokopali 34letnega Andreja Šušlja, doma iz Košane na Krasu.

V Conemaughu je umrla 57letna Marija Kaplarjeva, doma iz Bojanje vasi pri Radovici v Beli Krajini.

V Clevelandu so nedavno pokopali 64letnega Antona Sršena, doma iz Sevnice. V Clevelandu je živel 32 let.

V Rydgewoodu so pokopali 60letno Apolonijo Vavpotičevo, ki je bila doma iz Domžal.

V Rounddoupu je umrla 39letna Neža Komacova, doma iz Kota v Ribnici. Pokojna je bivala 22 let v Ameriki.

V New Yorku je umrla 60letna Marija Tavčarjeva, doma iz Domžal.

V Pueblu je umrla Ivanka Prosenova.

V visoki starosti 76 let je preminul v Barbetonu Andrej Opeka. Za pokojnim žalujeta dva sina in dve hčerki.

Dne 2. novembra je po daljšem bolehanju preminul Janez Valentin, po domače Pintarček, doma s Potoka pri Stični in star 74 let. Pokojnik je bil tam eden najstarejših naših naseljencev. Zapustil je tri sine.

V naselbini Kenmoreju je umrla 42letna Marija Galušková, rojena Barličeva. Poleg moža žalujejo za njo tudi dve hčerki in sin.

Banka Baruch

15, Rue Lafayette, PARIS

odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. Vršni vse bančne posle najkulantneje. Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 1117-94, Paris; Holandija: št. 1458-66, Ned. Dienst; Luksemburg: št. 5967, Luxembourg. — Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice

56

Goričanovi spomini

PEŠ PO ITALIJI.

Imel sem še dva in pol goldinarja. V menjalnici sem dobil 5 lir in 20 centezimov. Za kovčeg sem plačal 1 liro 60 centezimov. Z ostankom 3 lir 60 centezimov sem odpotoval.

Preko Via reggia-Masse-Carrare, kjer sem si ogledal delo v velikanskem kamnolomu belega marmorja. Naprej skozi Spezio—Lavagno—Chiavari—Rapallo, ki so sami prekrasni kraji, sem dospel od Pise v treh dneh in delno nočeh ob 8. zjutraj v Genovo. Tu sem videl mule, večje in težje, kakor so najtežji konji pri nas.

Za ves denar, nekaj soldov, sem si kupil še zajtrk. Ni me skrbelo. Gotov sem bil, da dobim na pošti denar. Ko pridem na pošto, grem najprej k oknu za pošto ležeče. Dobil sem nekaj pisem in nakaznico za 20 goldinarjev. Oddahnil sem si, misleč: če še ne dobim denarja iz hranilnice, ta mi je gotov.

Grem k oknu za Poštno hranilnico in predložim knjigo. Ali je kontokorent tu? Gotovo bo. Išče in ne najde ničesar. Ne dobim denarja. Grem k oknu za poštne nakaznice. Uradnik mi reče, da ne more izplačati. Prosim ga, naj me pouči, kako vendar bi prišel do svojega denarja. Odkod ste? Iz Avstrije. Idite k svojemu konzulatu, ki vam bo potrdil istovetnost, in potem dobite denar.

Kamen se mi je odvalil od srca. O, jaz tepček, sem si mislil, da mi ni to že v Rimu padlo na um. Da so konzuli, sem že davno vedel, in da so predvsem zato nastavljeni in plačani, da ščitijo državljane v tujini, o tem sem bil prepričan. Čeprav utrujen in lačen sem hodil celih 24 ur, da sem prej dospel v Genovo. Bil sem vesel in poln upanja, da bo že enkrat konec tega stradanja in prenočevanja pod vejo.

Po dolgem iskanju sem našel konzulat. Ko pridem končno do g. konzula, me ogovori zelo osorno, kaj hočem. Povem, da imam denar na pošti, in prosim za podpis, ker sicer denarja ne dobim.

«Ali imate listine?»

Predložil sem šolsko legitimacijo. Tedaj me je strašno nahrllil:

«Kaj, s temi čačkami ste se upali v tujino? Zapreti vas dam!»

«To je pa lepa reč», sem odgovoril.

Vso Italijo sem prehodil s tem papirjem brez zapreke, a avstrijski konzul, o katerem sem menil, da je za to tu, da ščiti sodržavljane, mi pa grozi z zaporom.

«Izginite! Denarne nakaznice sploh ne podpišem nikomur.»

Odšel sem in vrgel vrata za seboj. Tajnik se je prišel še kregat nad menož.

«Prosim,» mu rečem, «pustite me v miru.»

To je bil tudi eden hudih trenutkov v mojem življenju. Nisem vedel, kaj naj zdaj storim. Hodil sem v čakalnici ali predsobju ali kaj je že bilo gor in dol hudo razburjen. Čakalnica je bila prazna. V tem je prišel konzulov sluga in me vprašal:

«No, kaj pa vam e, da gledate tako grdo?»

Povedal sem mu vso zgodbo. Nasmehnil se mi je in rekel, da to ni nič hudega, nič posebnega. Isto da se je zgodilo že večjim gospodom, kakor sem jaz.

«Pojdite v to in to ulico, poiščite Büntschejevo restavratorijo. Povejte gospodu Büntscheju, za kaj gre. On bo vse uredil, da dobite svoj denar.»

Odleglo mi je.

Takoj odidem iskat Büntschejevo restavratorijo. Ko najdem označeno ulico, bila je precej dolga, hodim po njej gor in dol, enkrat po levi, enkrat po desni strani, a Büntscheja ni. Gotovo sem prehodil že desetkrat vso ulico. Pa me je vprašal čevljar, ki je kar pred vrati na ulici popravljaval čevlje:

«Kaj pa vam je, da tako gledate v zrak?»

«Iščem Büntschejevo restavratorijo. Rekli so mi, da je v tej ulici.»

«Bil je tu, bil, pa ga že dolgo ni več.»

Neznansko sem se ustrašil, če ni morda že umrl.

«Ali ga sploh ni več v Genovi?»

«O, je še. Preselil se je v Ulico Alberto, tam ob morju, št. 73.»

Daleč je bilo. Naposled sem prišel v to ulico ob morskem obali. Začel sem iskati številko 73, po tisti strani, kjer so bile nepravne številke. Našel sem vse druge številke, tako 69, 71, 75, 77, samo številke 73 ni bilo. Izpraševal sem ljudi, tudi stražnike. Pomagali so mi iskati. Ko tudi oni niso našli, so skomigali z rameni. Solnce je že zahajalo, ko mi je rekel eden, katerega sem vprašal, edino pravilno: «Ta ulica je silno dolga, polna novih stavb. Številke so zmešane. Kar pojdite vedno naprej, boste že našli!»

(Sledi nadaljevanje.)

ŽENSKI VESTNIK

Za kuhinjo

Čokoladna torta. Mešaj v skledi, da narase in postane rahlo: sedem dek sirovega masla, 14 dek sladkorja, šest rumenjakov in malo limonove lupinice. Potem primešaj 14 dek zribane čokolade, sedem dek zmletih orehov ali mandeljnov ali lešnikov, tri deke z rumom poškröpjenih drobtin in nazadnje še sneg šestih beljakov. Tortni model dobro namaži, potresi z drobtinami, stresi testo noter, razravnaj in peci približno eno uro. Pečeno in hladno torto prereži, jo pomaži z ribezovo meezo (je tudi druga mezza dobra) in zloži skupaj. Po vrhu jo pa oblij s čokoladnim ledom. **Čokoladni led:** tri rebra čokolade zribaj, primešaj devet dek sladkorja in štiri žlice vode; mešaje naj vse skupaj zavre. Ko prevre, mešaj dalje, da se shladi in prične gostiti, nato pa oblij torto. Led potem na zraku osuši.

Čokoladna krema. Tri rebra čokolade zribaj in dobro zmešaj s štirimi žlicami mleka. Četrtno litra sladke smetane stolci, jo z vaniljevimi sladkorjem osladkaj, potem primešaj k smetani zmešano čokolado in tolci vse skupaj še nekaj minut, da se čokolada dobro zmeša s smetano. Nato

stresi v skledo in lepo z nožem oblikuj ter postavi do uporabe na led ali v hladno shrambo. Preden daš na mizo, naloži v obliki piramide po smetani piškotov.

Sirovi cmoki. Mešaj, da narase, pet dek sirovega masla in tri jajca. Potem primešaj štiri žlice mrzlega mleka, četrtil kile sira (skute), 10 dek na kocke zrezanih in na sirovem maslu prepraženih žemelj, osminko kile pšeničnega zdroba, vse skupaj osoli in dobro zmešaj, nato pa naj testo počiva pol ure. Iz testa potem oblikuj cmoke, ki jih v slanem kropu kuhaj 10 do 15 minut. Kuhane poberi v skledo, jih potresi z drobtinami in zabeli z razbeljenim sirovim maslom. Zraven daš segreto mezzo od češpelj ali pa ukuhano sadje, lahko pa tudi navadno kuhane češplje.

Praktični nasveti

Kako pobarvamo usnjene suknjiče, ki so izgubili prvotno barvo. Barvo za usnje, ki jo dobimo v trgovinah z usnjem, zmešamo v špiritu in potem s čopičem skrbno pobarvamo suknjič. Ker se ta barva precej hitro suši, moramo hitro delati. Suknjič razprostremo na mizo in ga s čopičem hitro barvamo. Pobarvanega obesimo v toplo sobo, da se popolnoma posuši.

Kako odpravimo uši pri ptičih. Ptičjo kletko poparimo ali celo prekuhamo; palčice je najbolje sežgati in dati nove v kletko, ter jih namazati z janeževim oljem (dobiš ga v drogeriji). Vsak dan je treba menjati pesek, posodo za kopanje in za hrano pa vsaj vsaka dva dni pomiti. Ptička samega je treba enkrat na dan z drobno brizgalnico poškröpiti med perjem, in sicer z mešanico iz enega dela alkohola in petih delov vode. Kadar ptička poškröpiš, tedaj pazi, da ne bo na prepihu in v prehladni sobi.

Uši pri kokoših odpraviš, če kurnik z bolj gostim apnom pobeliš, na tla pa nasuješ pepela ali v moko zdrobljenega apna. Palice, na katerih kokoši spijo, tudi pobeli in jih večkrat menjaj ali pa popari. Kokoši same pa naprašaj z mrčesnim praškom.

Če uhaja perje iz blazine, ker je blago že precej izrabljeno, stresi perje začasno v kako drugo blazino. Izpraznjeno blazino pa zdaj obrni in jo po notranji strani enakomerno namaži z bolj suhim milom, nato naj se blazina malo posuši, potem pa stresi perje spet vanjo. Tako perje ne bo več uhajalo.

Kako očistimo gobe za umivanje. V litru mlačne vode raztopi nekaj drobcov hipermangana (dobiš ga v drogeriji), da postane voda vijšnjevkasta. V to tekočino položi gobo za nekaj ur, a jo medtem večkrat malo pretlači. Če je voda postala rjava in umazana, jo premenjaj in pripravi svežo s hipermanganom, nato pa gobo še nekaj časa namakaj. Ko je goba čista in je izginila iz nje vsa maščoba, jo dobro izperi v čisti mlačni vodi in posuši. Če je pa goba že stara in postala trda, jo pomoči v limonov sok, potem pa jo izperi z mlačno vodo. Gobo od gumija, ki je že zelo umazana, položi za nekaj ur v vodo, kateri si dodala dve žlici boraksa (dobiš ga v drogeriji), jo dobro pretlači in potem v hladni vodi izperi in posuši.

Listnica uredništva

A. Č. T. Dolžnost obiskovanja narodnih šol traja le do 14. leta.

Dravljje. Proti lesnim molom dobite sredstva v drogerijah.

Lokavci. Mi smo o kmečki zaščiti že mnogo pisali. Če imate zapleten primer, se morate na vsak način posvetovati s pravnikom.

Šklendrovec. Žal imamo dovolj takih zgodbic.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Kuluk je pač v občinah različen in se v vašem primeru ne dá brez nadaljnje reči, koliko dni morate delati.

Vuzenica. O določilih kmečke zaščite smo že pisali. Če je vaš primer tak, da ni takoj jasno, ali ste zaščiteni, se morate pač pogovoriti s kakšnim odvetnikom, ki mu morate seveda natančno obrazložiti svoj položaj.

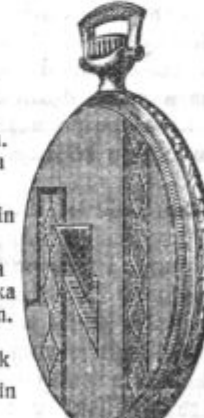

Preprečite ozeblino

Če Vas roke ali noge začnejo srbeti ali peči, dodajte vodi toliko Saltrat Rodella, da dobi videz mleka. Če pomočite potem noge ali roke v to mlečno kopel, bo sproščeni kisik prodril v znojnice ter pomiril in izlečil kožo in podkožno tkivo. Bolečine in srbečica prenehajo še pred potekom ene minute, krvni obtok pa se bo popolnoma obnovil in občutili boste največjo ugodnost. Kurja očesa se omehčajo tako, da jih lahko odstranite s koreninami, obtiski zacelijo, otekline pa izginejo. Nožni boste lahko čevlje za celo številko manjše ter hodili ves dan ali plesali vso noč z najugodnejšimi občutki.

Saltrat Rodell se prodaja v vseh lekarnah, drogerijah in parfumerijah. Nabavna cena je neznatna.

Zahtevajte brezplačni cenovnik

Chr. tenka anker z 8 kam. precizna ura		Roskopi ura	50 Din
		Ista ura prima	70 Din
Ista ura bolj tenka z 10 kam. relief bro čantk		Budilka prima z zvoncem	65 Din
		Prima budilka z dvema zvoncema	85 Din

Sletna garancija Za neustrezojoče vrnom donar

A. Kiffmann, Maribor 143

Specialist samo za boljše ure

Pri zdravniku.

Zdravnik: «Vaša žena sploh ni bolna, temveč si samo domišlja, da ima bolezen. Zato ji predpišem nekaj kar tako.»

Mož: «Prav, gospod doktor, samo prosim vas, da mi pošljete račun tudi kar tako.»

Izključeno.

Gospodinja: «Ali vas ni sram, Marička, da se poljubljate z moškim na ulici! Jaz bi od sramu zgorela.»

Služkinja: «Jaz se pa tega ne bojim, go pa, ker je moj fant ga-ilec...»

ZANIMIVOSTI

× **Milijon ljudi je prisostvovalo poroki angleškega princa Jurija.** Dne 29. novembra je canterburyški nadškof poročil v westminstrski opatiji vojvodo Kentskega in princeso Marino. V sprevedu britanske kraljevske dvojice, ki sta odšla iz buckinghamske palače v opatijo, so bili med prvimi odličniki princ Waldemar danski, norveški in danski kralj, bivši grški kralj Jurij, knez namestnik Pavle in princesa Olga. Vojvoda Kentski je prišel v opatijo v spremstvu svojih bratov iz saintjamske palače, princesa Marina je pa prišla v spremstvu očeta in častnih dam iz buckinghamske palače. Zaročena sta se po določenem ceremonijalu odpeljala v westminstrsko opatijo kmalu po prvem sprevedu in v spremstvu drugih britanskih princev, ostalih rodbinskih članov in častnih dam. Svečanost je gledalo okoli milijona ljudi. Red v tej velikanski množici je vzdrževalo okoli 15.000 redarjev. Canterburyški nadškof je prišel v cerkev obenem s pravoslavnim arhiepiskopom. Cerkev je bila najkrasneje razsvetljena.

× **Pazimo na noge!** Od zdravja nog je odvisen dober del našega počutja in delovne sposobnosti. Če nas kakorkoli bole noge, se čutimo kakor ohromeli in obenem duševno potrti. Ne veselimo nas delo ne razvedrilo, kakor ptiči smo s polomljenimi perotmi. Dostikrat nam odpovedujejo noge zaradi raznih notranjih bolezni. V vseh takih primerih je treba brezpogojno k zdravniku. Velikokrat grešimo proti zdravju nog s pretesno obutvijo, ki povzroča kurja očeta in obtiske; razen tega zakrivlja neprimerna obutev dostikrat tudi poploščenje nog, kar je že resna reč in zahteva zdravniškega nasveta. Nogam moramo sploh posvečati več nege, kakor se to na splošno godi. Noge si moramo prav tako umiti vsak večer, kakor si umijemo roke. In potem vsak dan sveže nogavice! To ni razkošje, marveč zdravstvena in gospodarska zahteva. Večkrat ko menjamo nogavice, manjkrat jih je treba šivati. Komur se noge pote, naj si jih, preden se obuže, napudra.

× **Novec v pomaranči.** Iz Kapstadta v Južni Afriki poročajo, da je našel pastor Carby v pomaranči, ki jo je pri kosilu razpolovil, srebrni novčič, ki se je trdno držal koščice. Ta najdba je začudila vse strokovnjake, ker pomaranča ni kazala nobene zunanje poškodbe. V muzeju, kamor je prišla, so naposled ugotovili, da je moral nekdo poriniti novčič v zelen sad, dokler je še visel na drevesu. Pomaranča je dozorela in je bila odtrgana najmanj tri mesece pozneje. V tem času je moral dospeti novčič do koščice, ki se je vanj zarila.

× **Prazgodovinski sloni.** Delavci, ki so kopali jarek v Palermu v Siciliji, so našli pravo pokopališče prazgodovinskih slonov. Profesor Fabiani, strokovnjak za prazgodovinsko živalstvo, je ugotovil, da so živeli sloni v tistih krajih pred 30.000 leti, ko Sicilija še ni imela ljudi. Apnena tla so kosti sijajno ohranila. Fabiani je sestavil dvanajst okostnjakov, ki bodo razstavljeni v mestnem muzeju v Palermu.

× **Votli zobje.** Zobna gniloba se imenuje razpad zobnega tkiva, ki se pričinja na površini zoba. Glavni vzrok so ji kisline od majhnih delcev jedi, ki ostajajo po vsakem obedu med zobmi. Te kisline razkrajajo apnene dele zob, posebno v vboklinah in brazdah, ki so težko dostopne zobni ščetki. Čim se je zunanja zobna plast razkrojila, se naselejo nanjo mikroorganizmi, ki nadaljujejo delo uničenja v globino. Tako nastane votli zob s svojimi bolečinami in smradom iz ust. Da se teh posledic obvarujemo, je tedaj nujno potrebno, izčistiti si po vsakem obedu zobe in usta. Najzanesljivejši pripomoček pa je ta, da si damo zobe redno, na primer vsako četrto leto, pregledati in popraviti pri zobnem zdravniku.

× **Dvoletni vojaški rok na Češkoslovaškem.** V kratkem bo predložen češkoslovaški narodni skupščini zakonski predlog o uvedbi dvoletne vojaške službene dobe.

× **Zeno je vrgel iz vlaka.** Mesec dni je tega, ko so našli na železniški progi blizu Londona mlada zakonca na povratku z ženitovanjskega potovanja. Sama sta pripovedovala in tudi vse je kazalo, da sta padla iz vlaka. Njune poškodbe niso bile hude in žena je tri dni po nesreči celo povila zdravega fantka. Nankrat pa so oblastva izvedela, da nesreča ni bila tako nedolžna, kakor se je zdelo. Moža so zaslišali, pa se mu je začel jezik tako zapletati, da je naposled odkrito priznal, da je vrgel ženo iz vlaka. Pri tem je pa izgubil ravnotežje, da je še sam padel za ženo. Mož je pravil, da je bil prisiljen poročiti se, ker bi bil sicer krst prej kakor poroka. Žena je hotela vsaj utajiti. Ko so ji pa povedali, da je mož svoj greh odkrito priznal, mu je prigovarjala, naj svoje izpovedbe prekliče. Mož bo seveda kaznovan.

× **Beraški poklic se izplača.** Na Poljskem so zlati časi za berače menda minili. Vlada in policija se vztrajno borita proti beraški nadlogi. V teku enega samega tedna so z varšavskih ulic pobrali nad 2000 beračev. Posebno nadležno je bilo beračenje na pokopališčih. Zato je policija na oba praznika, 1. in 2. novembra, vse berače prijela. Več sto beračev so oddali v prisilne delavnice in zavetišča. Kako dobičkonosen je beraški poklic, se najbolj vidi iz tega, da so pri nekaterih dobili velike vsote. Pred kratkim je v Varšavi umrl znan berač, ki je beračil tako, da je po varšavskih ulicah godel. Svojim dedičem je zapustil kar 600.000 zlotov (več milijonov dinarjev). Stara beračica je ob svoji smrti zapustila polno vrečo zlatega in srebrnega denarja. Kdor hoče posebno dober prostor, ga mora dobro plačati. Pred kratkim je neki berač svoj prostor pred pokopališčem prodal svojemu stanovskemu tovarišu za 3000 zlotov — seveda še poprej, preden je policija začela čistiti.

× **Sodnik, ki se je sam obsodil.** V nekem manjšem kanadskem mestu se je sodnik Courts tako napil, da so ga ponoči ljudje pobrali na ulici in odnesli domov. Drugi dan, ko je prišel v svoj urad, je izrekel pred številnim občinstvom nad seboj naslednjo obsodbo: «Courts, ti so sodnik in včeraj so te pobrali na cesti do nezavesti pijanega. Zakon pa velja za vse in zato te obsojam na denarno globo. Glede na tvoje iskreno kesanje in na dosedanje neoporečno življenje ti pa kazen po svoji uradni moči odpuščam.» — Po razglasitvi te originalne rzsodbe je iznajdljivi sodnik nadaljeval svoje delo.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

Prenagel odgovor.

On: «Ti boš zapravila vse premoženje za lepota, ki ti pa nič ne koristijo.»

Ona: «To pa ni res! Videti bi me moral brez njih.»

Videl je lepše dni.

Služkinja: «Milostiva, zunaj je berač.»

Gospa: «Dajte mu kruha z margarino.»

Služkinja: «Rekel je, da je videl lepše dni.»

Gospa: «Dajte mu še servieto zraven.»

Računar.

Učitelj (v računski uri): «Janezek, poslušaj! Če imaš v žepu deset dinarjev in izgubiš od tega pet dinarjev, kaj imaš potem v torbi?»

Janezek: «Lukujo, gospod učitelj!»

Poštevanka.

Poštevanka je bila za Jurčka trd oreh. Ni in ni mu šla v glavo. Učitelj je hotel napraviti še zadnji poizkus. Dejal mu je: «Poslušaj, Jurček! Misli si, da zneso vaša kokoš pet jajc v enem tednu, v drugem tednu pa šest. Koliko jajc je to skupaj?»

«Ampak gospod učitelj, saj mi nimamo nobene kokoši!» je zaklical Jurček.

Lep zakon.

A: «Kako se ti godi v zakonu?»

B: «Moja ženka je naravnost zlata vredna. Pomaga mi celo sobe pospravljati in tudi kuhati in prati.»

MALI OGLASI

Nova vila v Celju,

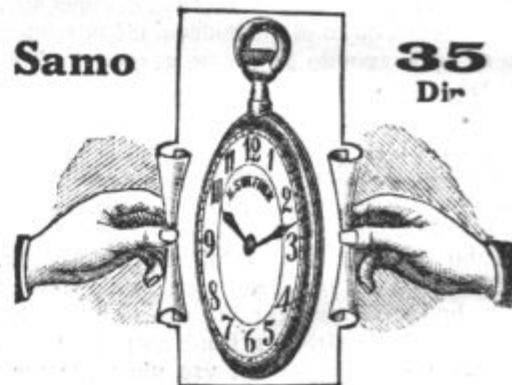
enonadstropna, ki donša letno 21.600 Din, se poceni proda. Več se zve pri Krofliču, dimnikarju v Celju, Strossmajerjeva ulica št. 3. 279

Dobra oblačila

Vam nudimo za majhen denar. A. PRESKER, Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 14.

Kmetiški mlin na močni stalni vodi,

v žitorodnem kraju in oddaljen pol ure od železniške postaje v Brežicah ob Savi, se po ugodni ceni prostovoljno proda. Mlin ima štiri pare kamnov in železno konstrukcijo ter se po želji lahko preuredi v umeten mlin. Več pove lastnik Ivan Gramc, Velika Malenca št. 7, pošta Krška vas. 271

Št. 5012, kovinasta Anker remontoir, lepo obišje, pravi švicarski stroj Din 35.—

Št. 5013, ista z radio svetlobnim kazalnikom in kazalec Din 45.—

Št. 5050, zelo fina, posebna tauka Anker-remontoir, chronometer AXO, točno idoča, elegantna, obišje iz krom-nikla Din 135.—

H. SUTTNER Ljubljana 6

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.
Cenik zastonj in poštnine prosto.

Njune želje.

Mož: «Rad bi spet enkrat jedel tako dobro pečenko in solato, kakršno je znala pripravljati moja mati.»

Žena: «Jaz bi rada nosila take obleke in klobuke, kakršne mi je kupoval moj oče.»

Pretirana previdnost.

A: «Izgubil sem ključ od svoje železne blagajne.»

B: «Saj si imel dva.»

A: «Toda enega sem zaklenil v blagajno, da bi ga ne izgubil.»

Knjigovodja.

Ravnatelj: «Svojega knjigovodjo pustim lahko ves dan samega in vedno vem, kaj dela.»

Prijatelj: «No, kaj dela?»

Ravnatelj: «Ničesar.»

V trgovini.

Kupovalec: «To je predrago. Zadostuje, da grem čez cesto, pa dobim isto za dva dinarja ceneje.»

Prodajalec: «Gotovo, a čemu bi postavljali življenje v nevarnost, da si prihranite le dva dinarja!»

DRŽAVNA HIPOTEKARNA BANKA

Ustanovljena leta 1862.

KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

Ustanovljena leta 1862.

(prej UPRAVA FONDOV)

BANKO UPRAVLJA NEODVISEN UPRAVNI ODBOR

CENTRALA V BEOGRADU

Glavne filijale:

Zagreb, Ljubljana, Skoplje, Sarajevo, Niš,
Novi Sad, Cetinje in Split

Agencije:

Kragujevac, Valjevo, Čačak, Zemun, Ve!
Bečkerek, Bitolj, Prijepolje in Banja Luka

Glavni bančni posli:

Upravlja vse državne in javne fonde, pupilne, depo-
zitivne in cerkvene kapitale, občinski in samostanski denar,
denar ustanov itd.

Emitira obveznice in založnice.

Sprejema hranilne vloge.

Dovoljuje posojila na nepremičnine, a občinam in
samoupravnim telesom na davščine in dohodke.

Financira vodne zadruge.

Eskontira menice denarnih zavodov.

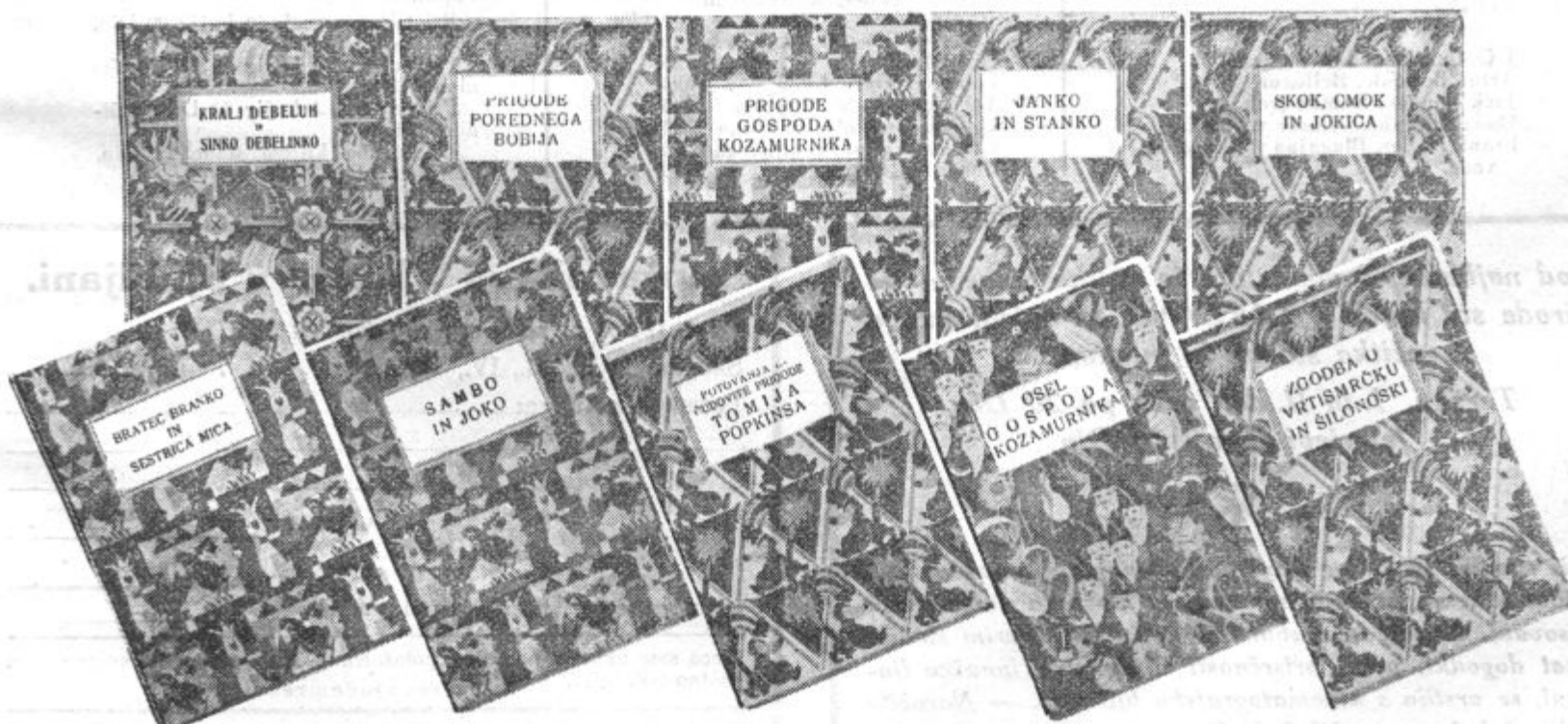
Lombardira državne vrednostne papirje, akcije Na-
rodne banke in Privilegirane agrarne banke in blagajniške
zapiske ministristva financ.Eskontira nastopne kupone s svojih založnic dolarske
emisije (Seligman), ki so nostrificirane v kraljevini.**Državna hipotekarna banka sprejema hranilne vloge in plača 5% obresti na leto**

Za vse bančne obveze jamči država

Za vsa pojasnila se je obračati na naslov:

Državna hipotekarna banka - Beograd
ali na njene filijale

Te povestice so nam otrokom najljubša darila
Božiček, prinesi nam jih!

Dobijo se v vseh knjigarnah in poslovalnicah „Jutra“.

Po pošti jih razpošilja po 12 Din in 3 Din poštne uprava „Jutra“ v Ljubljani.

Koristi dobre, zanimive knjige so neizmerne

Vam, ki v hudih bojih za obstanek in v velikih skrbeh sami ne morete poslati svojih misli v čudoviti svet fantazije, da bi se tako vsaj za kratek čas umirili in odpočili, so knjige z napeto vsebino nujno potrebne.

Naročite si jih po globoko znižanih cenah.

I. skupina knjig iz zbirke «Jutrove» knjižnice.

Vsa skupina stane broširana 50 Din, vezana 80 Din, poštnina 7 Din.

Anton Melik, Do Ohrida in Bitolja (potopis), Oskar Hubicki, Roman zadnjega cesarja Habsburžana, Stanley Weyman, Rdeča kokarda, Zane Grey, Železna cesta, Staroslav, Gostilne v stari Ljubljani, Aleksander Dumas, Zvestoba do groba.

II. skupina knjig iz zbirke «Jutrove» knjižnice.

Vsa skupina stane broširana 50 Din, vezana 80 Din, poštnina 7 Din.

Sinclair Gluck, Zlati panter, Cevre Richter-Frich, Rdeča megla, Claude Farrere, Gusarji, Michel Zevacco, V krempljih inkvizicije, Jean de la Hire, Lucifer,

III. skupina knjig iz zbirke «Jutrove» knjižnice.

Vsa skupina stane broširana 60 Din, vezana 90 Din, poštnina 7 Din.

James Oliwei Curwood, Onkraj pragozda, Gustave le Rouge, Misterija, Maurice Leblanc, Tigrovi zobje, O. Phillipis Oppenheim, Milijonar brez denarja, M. Zevacco, Papežinja Fausta, E. G. Seliger-Brat, Ugrabljeni milijoni.

IV. skupina knjig iz zbirke «Jutrove» knjižnice.

Vsa skupina stane broširana 50 Din, vezana 80 Din, poštnina 7 Din.

J. O. Curwood, Lov za ženo, Artur Bernede, Belfegor, Jack London, Roman treh src, Donald Keyhoe, Gusar v oblakih, Frank Heller, Blagajna velikega vojvode.

V. skupina knjig iz zbirke «Jutrove» knjižnice.

Vsa skupina stane broširana 50 Din, vezana 80 Din, poštnina 7 Din.

Marcel Priollet, Seržant Diavolo, Rene la Bruyere, Hektorjev meč, Veridicus, Pater Kajetan, Aleksander Dumas, Zvestoba do groba, Frank Heller, Blagajna velikega vojvode.

VI. skupina knjig iz zbirke «Jutrove» knjižnice.

Vsa skupina stane broširana 60 Din, vezana 90 Din, poštnina 7 Din.

Anton Melik, Do Ohrida in Bitolja, Oskar Hubicki, Roman zadnjega cesarja Habsburžana, Emerson Hough, Možje, Staroslav, Gostilne v stari Ljubljani, Veridicus, Pater Kajetan, Jean de la Hire, Lucifer.

«Življenje in svet.»

Poljudno znanstvena in pripovedna tedenska revija.

Prav priporočljiva za družine z ukaželjno in srednješolsko mladino. Na razpolago so celotni zvezki za prvih šest knjig.

Cena zvezkom za eno celotnih knjig 15 Din. Poštnina za posamezne knjige 5 Din.

Seznam knjig in znižane cene za posamezne knjige iz «Jutrove» knjižnice.

Heller: Blagajna velikega vojvode	10 Din
Farrere: Gusarji	10 "
Hire: Lucifer	15 "
Leblanc: Tigrovi zobje	15 "
Veridicus: Pater Kajetan	15 "
Dumas: Zvestoba do groba	15 "
Curwood: Onkraj pragozda	10 "
Rouge: Misterija	15 "

Hubicki: Roman zadnjega cesarja Habsburžana	15 Din
London: Roman treh src	15 "
Bruyere: Hektorjev meč	10 "
Zevacco: Papežinja Fausta	20 "
Curwood: Lov na ženo	15 "
Seliger-Brat: Ugrabljeni milijoni	20 "
Oppenheim: Milijonar brez denarja	10 "
Staroslav: Gostilne v stari Ljubljani	10 "
Melik: Do Bitolja in Ohrida	10 "
Grey: Železna cesta	20 "
Weimann: Rdeča kokarda	20 "
Sinclair: Zlati panter	15 "
Zevacco: V krempljih inkvizicije	30 "
Priollet: Seržant Diavolo	25 "
Hough: Možje	25 "
Keyhoe: Gusar v oblakih	20 "
Bernede: Belfegor	20 "
Richter: Rdeča megla	15 "

Vse navedene knjige imamo tudi vezane v zalogi. — Vezava za vsako knjigo 8 Din.

Knjige «Jutrove» mladinske knjižnice, ki nudijo otrokom poln koš veselja in radosti ter jih na zimo prijetno umirijo, so sledeče:

Prigode porednega Bobija, Sinko Debelinko, Prigode gospoda Kozamurnika, Janko in Stanko, Skok, Cmok in Jokica, Bratec Branko in sestra Mica, Sambo in Joko, Osel gospoda Kozamurnika, Vrtismrček in šilonoska, Popkins.

Pri odjemu vseh 10 knjig 90 Din, poštnina 7 Din.

Pri odjemu 6 knjig 60 Din, poštnina 5 Din.

Pri odjemu 4 knjig 44 Din, poštnina 3 Din.

Posamezna knjiga stane 12 Din, poštnina 2 Din.

Plod najbujnejše domišljije in velike ljubezni do prirode sta knjigi o TARZANU, ki dajeta mnogo užitka starim in mladim.

*Tarzan, I. in II. del, vsak po 20 Din
Jelarjevi čuvaji 16 Din*

Naši romani so kakor filmi najbolj napete in razburljive zgodovinske in fantastične vsebine. Nobenih dolgočasnih opisovanj. Napeti in razburljivi dogodki, katerim sledijo zopet dogodki, polni prisrčnosti in zglede junaške ljubezni, se vrstijo s kinematografsko hitrostjo. — Naročite si jih takoj z naročilnico ali pa v najbližji «Jutrovi» podružnici, da ne boste prepozni.

Upravništvo «Jutra» v Ljubljani.

Podpisani naročam sledeče knjige:

Skupino I., II., III., IV., V., VI. za Din _____

Posamezne knjige: _____ " _____

_____ " _____

_____ " _____

Poštnina " _____

Skupaj Din _____

Iznos sem vplačal pri podružnici «Jutra» v _____

Iznos sem nakazal po poštni položnici. — Iznos nakažem, ko prejmem poštno položnico. Neustrezajoče prečrtajte!

Knjige pošljite na naslov: _____